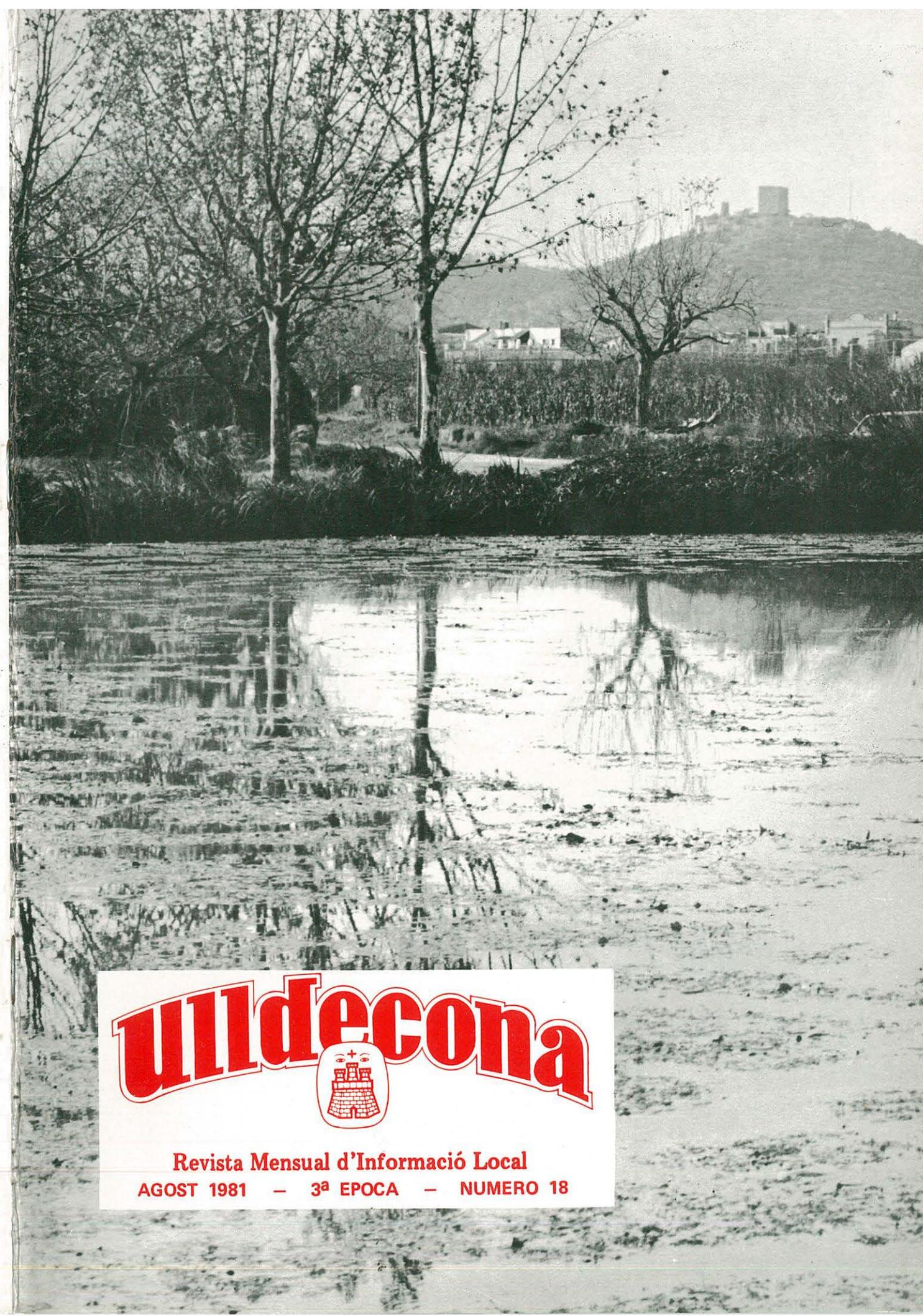

PHILIPS

TV
Color Natural

a
MONTSIA RADIO

Ulldecona

Revista Mensual d'Informació Local
AGOST 1981 - 3ª EPOCA - NUMERO 18

ARTICULOS DE LIMPIEZA
BROCHAS Y PINCELES
ESCOBAS - CEPILLOS
LAVASUELOS

Manufacturados

Hija de **MATAMOROS S.L.**

C/ Amposta, 1-5 - ☒ 10 - ☎ Despacho (977) 72 02 63
ULLDECONA (Tarragona-España)

ELECTRODOMESTICOS
INSTALACIONES Y MONTAJES
DE ELECTRICIDAD Y FONTANERIA

TIENDA / OFICINAS - Major, 86
ALMACEN - Murada de Baix, 50 - Tels. 72 03 60 - 72 02 56

ULLDECONA

Mobles **h murada**

1.500 m.² d'exposició de mobles de
tots els estils

ESTOCS A PREUS MOLT
INTERESSANTS

MURADA DE BAIX, 52 - TELEFON 72 03 23 -- ULLDECONA

ULLDECONA

REVISTA MENSUAL D'INFORMACIO LOCAL

DIRECTOR
JAUME ANTICH I BALADA

Joan Josep Sans i Forcadell
Josep-Lluís Millan i Masdeu

Angel Millan i Sans
Joan Vidal i Mariné
Tere Vidal i Delión
Josep López i Ferré
Josep Porcar i Ivars
Cebrià Millan i Sans

**MONTATGE I
COMPAGINACIO:**
Felip Delgado i Zubiri

AGRARIES:
Extensió Agrària
Cooperativa Agrícola
Comunitat de Regants
Cambra Agrària

CULTURALS:

Orfeó Ulldeconenc
Centre Cultural Recreatiu
La Passió
Banda Local de Música
Agrupació Sardanista
Associació Pares Col.legi B.U.P.
Associació Pares Col.legi E.G.B.
Biblioteca Popular de la Diputació

CIVIQUES:

Associació Veïns
"Vall del Montsià"
Club Sant Lluç
Associació de Jubilats
Germandat "Verge del Loreto"

ESPORTIVES:

Societat de Caçadors
Penya Ciclista Montsià
Club de Futbol Ulldecona
Moto-Club Ulldecona
Club Joventut
Club Escacs
Centre Excursionista

FOTOS:

Estudis J. Ferré
Foto-Cine Millan
Josep Mª Querol

**REDACCIO I
ADMINISTRACIO:**
Carrer Major, 49
Ulldecona (Montsià)

Edita: Ajuntament d'Ulldecona
D.L.: T. 162 - 1980

Tallers: Impremta J. Dasso
Sant Jordi, 18 - Telèfon 74 02 18
Sant Carles de la Ràpita

EL CONSELL DE REDACCIO NO COMPARTeix NECESSARIAMENT LES OPINIONS EXPOSADES EN ELS ARTICLES PUBLICATS, DECLINANT TOTA RESPONSABILITAT EN ELS AUTORS DELS MATEIXOS O DE LES ENTITATS SIGNANTS.

PARAULES DEL TINENT D'ALCALDE EL DIA DE L'HOMENATGE A PERE SANS AL TEATRE MUNICIPAL

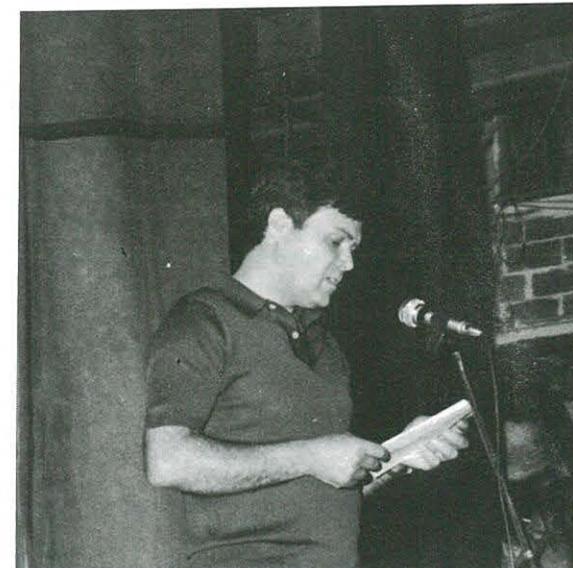
L'Ajuntament! i en especial la Comissió de Cultura també s'adhereix a aquest acte. Es diu que ningú és profeta a la seva terra, i en moltes ocasions no valorem prou el treball dels que com PERE SANS, i de forma desinteressada estan desenrotllant durant el transcurs de tota una vida.

I aprofitant l'oportunitat al dirigir-vos la paraula, per a fer-vos una mica d'història des de quan i com PERE SANS, ve desenrotllant les activitats per les que avui li fem aquest tan mereixut homenatge.

Comença a fer teatre als 6 anys. Durant 18 anys, va ésser component de la Banda de Música. Des de l'any 1954, participa amb la Passió, i fins ara com a Director de l'Obra. Ha ensajat i posat en escena més de trenta obres, algunes tan importants com El gran teatre del Mundo, divulgant per moltes poblacions la manifestació cultural d'aquest poble així com el nom d'Ulldecona.

Des de l'any 1956 ha participat activament amb el Centre Cultural, creant dins del Centre diferents seccions com són: El Teatre, Fotografia, Filatèlia, Dibuix, Excursionisme, Literatura, etc.

Va ésser un dels promotors de la Setmana de Cultura Catalana, que al no ésser ben vista i incomprisa pels governants d'aquells moments, va ésser detingut, tot i sentir-se marginat i incomprès ell ha continuat la labor cultural i potser gràcies a aquesta continuació exemplar i desinteressada i quasi sempre sense ajut avui a la nostra Vila es desenrotllen gran quantitat d'actes culturals.

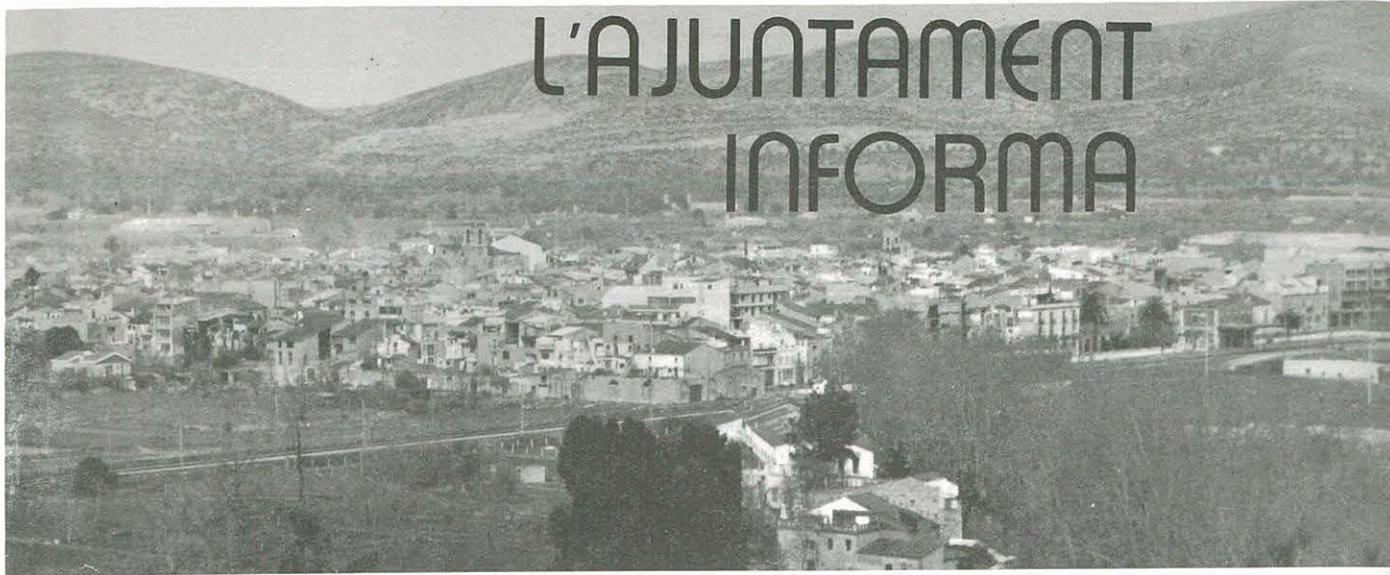
Jo; en nom de tot el Consistori, que és tot el poble, li demano continueu, ampliant la invitació a tots, per a dur a terme aquesta labor de la que ja hem començat a collir els fruits. Tot això demostra que la difusió i participació cultural ens uneix, i ens compremem millor, aquell Teatre ho demostra, el poble hi va participar tot i es va unir per a fer-lo i puguer expressar aquí, i per a tots les seves inquietuds folklòriques i culturals.

Així ho entén l'Ajuntament que em digno representar, i estem amb l'ànim d'ajuda i col.laboració, amb tot lo cultural i constructiu que aixequa a cotes molt altes el nom del nostre poble.

Per a PERE SANS, l'abraç, la nostra gratitud, i l'aplaudiment de tots vatsros. Gràcies.

JOAN DOMENECH

L'AJUNTAMENT INFORMA

COMISION PERMANENTE 2 Julio 1981

ORDENACION DE PAGOS

Se acordó hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican, todas ellas autorizando reparaciones o modificaciones no estructurales:

A D. Javier Gauxachs Armengou, para construir una balsa en el Pol. 72, parc. 214.

A D. Gregory De Reis, en el edificio situado en el Bº de la Miliana.

A Dª Piedad Bort Badoch, en edificio situado en calle Calvario núm. 21.

A D. Tomás García Muñoz, en edificio situado en calle Piedad, núm. 40.

A D. José Ortiz Sales, en edificio situado en c. S. Antonio, núm. 32.

A Dª Carmen Querol Gil, en edificio situado en calle Muntaner, nº 1.

A D. José Muñoz Morillas, en edificio situado en calle Escultor Querol, núm. 7.

A D. Fco. Agasa Vizcarro, en edificio situado en la calle Domingo Forcadell, nº 7.

A Dª Manuela Porcar Pallarés, en edificio situado en la calle Mayor, núm. 102.

A D. Segundo Santana Español, en edificio situado en la calle de la Purísima, s/n.

A D. Manuel Bel Arnau, en edificio situado en la Avda. Salomón, núm. 7.

A D. Manuel Aire Espin, en edificio situado en calle Mercado nº 5.

A Dª Amanda Bosch Raga, en edificio situado en la Murada de Dalt, nº 41.

Asimismo se concedieron licencias:

A D. Jordi Raga Carrillo, para construir una granja cunícola en la parcela 491 del polígono 34.

A D. Germán Millán Tomás, para construir, también, una granja cunícola en la parcela 140 del polígono 21.

A D. Baldomero Centelles Gasulla, para construir una vivienda sobre el edificio de su propiedad situado en Murada de Dalt, s/n.

A D. José Querol Meseguer, para construir un almacén agrícola en la parcela 55 del pol. 75.

A continuación se denegó la solicitada por D. Juan Mariné Fusté para ampliar un cobertizo en la calle Escuelas, s/n., por cuanto la ubicación del cobertizo en cuestión se halla fuera de la delimitación oficial del Casco Urbano de Ulldecona.

CONCESIONES FUNERARIAS

Se acordó el traspaso de los siguientes nichos:

El nº 132, Dep. Uco. fila 3ª, del Cementerio de Valentins, a favor de Hde Millán Castell.

El 130, de la fila 1ª, del mismo Cementerio, a favor también de Dª Hde Millán Castell.

El 131, fila 2ª, del mismo Cementerio, a favor de D. Germán Millán Castell.

Los núms. 93 y 92 del Departamento A, filas 3ª y 2ª, del Cementerio de Ulldecona, a favor de Dª Mercedes Balada Griñó.

Se autorizó la venta de los nichos núms. 124, 125 y 126 del Departamento C, fila 3ª, del Cementerio de la villa, a favor de D. Juan Ramírez Calvet.

CORRESPONDENCIA

Se acordó informar desfavorablemente la solicitud presentada por D. Vicente Villalbí Albiol ante el Servei de Carreteres de Tarragona, interesando la tala de cuatro árboles situados en el km. 2º35 de la carretera de Ulldecona a Tortosa.

Se acordó adherirse a la idea de la construcción de un Monumento Internacional de la Paz Mundial y aportar la cantidad de 15.000 pts. para sufragar los gastos de dicha construcción.

INFORMES DE LA CUENTA GENERAL DEL PRESUPUESTO DE 1980 Y DE LA CUENTA DEL PATRIMONIO CORRESPONDIENTE AL EJERCICIO DE 1980

La Corporación Municipal Permanente informó favorablemente ambas cuentas.

AYUNTAMIENTO PLENO 6 de Julio de 1981

Antes de proceder al estudio y debate de los asuntos del orden del día, el Sr. Alcalde manifestó ante el Pleno de la Corporación su dolor y sentimiento por el óbito ocurrido en el mismo día de D. Francisco Balada Lázaro, "Quico", como familiarmente se le solía llamar, Delegado del Ayuntamiento en el Barrio Castell.

"Quico", en palabras del Sr. Alcalde, fue una persona entregada con todo tesón y acierto a mejorar y defender los intereses de su propio Barrio, en un principio, cuando recayó sobre él el nombramiento de Delegado, dio la sensación de que las gentes estaban un poco a la expectativa de cómo desarrollaría su gestión, hoy, dos años después, despejada esta incógnita, podemos afirmar que se ha ganado el aprecio de todos, y que además, su colaboración ha sido verdaderamente ejemplar y concluyente para el Barrio de Castell.

El Ayuntamiento Pleno por unanimidad de sus miembros asistentes acordó que constara en acta su sentimiento, acudiendo una representación oficial al acto del entierro, y remitiendo una corona a la vez que transmitiendo el presente acuerdo de pésame a su esposa e hijos.

ESCRITO DE LA JUNTA RECTORA DE LA COMUNIDAD DE REGANTES DE ULLDECONA, SOBRE CESION A SU FAVOR DE UN TERRENO DE PROPIEDAD MUNICIPAL PARA RECONSTRUIR UNA Balsa.

Dada lectura del citado escrito por el que la Comunidad de Regantes solicita que el Ayuntamiento le ceda gratuitamente el bien municipal de Propio situado en el Pol. 21, parcelas 314, 315 y 316, para en el mismo construir una Balsa y un abrevadero, el Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes acordó:

- Ceder a la Comunidad de Regantes el citado bien.
- Facultar al Sr. Alcalde para que firme la oportuna escritura pública.

c) Condicionar esta donación a los fines previstos, que si no se llegaran a realizar, o una vez ejecutados, de nuevo se perdieran, el bien cedido revertirá al Ayuntamiento.

Dar publicidad de estos acuerdos a fin de que en contra de los mismos se puedan interponer las reclamaciones que se estimen pertinentes.

FEDERACION CATALANA DE MUNICIPIOS.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad, acordó adherirse a la Federación Catalana de Municipios.

ESCRITO NUM. 626 DEL DEPARTAMENTO DE GOBERNACION DE LA GENERALIDAD DE CATALUÑA SOBRE CONVENIO PARA LA PREVENCION DE EXTINCION DE INCENDIOS.

Por unanimidad se acordó: Aprobar el Convenio redactado al efecto.

Aportar la cantidad de 200.000 pts. durante el año 1981 para sufragar los gastos del citado Servicio.

Delegar al Sr. Alcalde para que firme el mismo.

Nombrar Concejal Encargado del Servicio en cuestión a D. Celestino Hervás Picazo.

SOLICITUD DE UNA SUBVENCION DEL MINISTERIO DE

CULTURA PARA ARREGLAR EL ESCENARIO DEL TEATRO MUNICIPAL

Por unanimidad se acordó:

Solicitar una subvención del Ministerio de Cultura para mejor acondicionar el escenario del Teatro Municipal, comprometiéndose a pagar el 25 % de las obras que se realicen, con cargo al Presupuesto Ordinario del ejercicio de 1982.

Confeccionar el expediente oportuno en el que conste la documentación requerida por la Orden que regula la concesión de este tipo de subvenciones.

Delegar al Sr. Alcalde-Presidente y a los miembros de la Comisión de Urbanismo para que resuelvan cuantos asuntos procedan, en orden a la ejecución y consecución de la subvención que se pretende.

RUEGOS Y PREGUNTAS:

Por el Concejal D. Alejandro Serra Romagosa se propuso al Pleno de la Corporación que constara en acta una felicitación al Excmo. Sr. D. Francisco Robert Graupera por su reciente nombramiento de Secretario Técnico para la Delegación del Gobierno en Cataluña, a la vez que se le agradecieran las múltiples atenciones que para con Ulldecona ha tenido como Gobernador de la Provincia.

El Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, acordó que así se haga.

L'AJUNTAMENT INFORMA

EDICTO

Con el fin de mantener y a ser posible mejorar la prestancia y decoro del casco urbano de nuestra población, el Ayuntamiento ha estimado oportuno hacer público este bando, invitando a todos los vecinos propietarios de inmuebles urbanos, a adecentar y restaurar las fachadas exteriores de sus casas.

A tal efecto, el Ayuntamiento eximirá del pago de las Tasas por Licencias Urbanísticas y Ocupación de la vía pública, a todas aquellas personas que desde el día de la fecha hasta el primer domingo de Septiembre del año en curso, soliciten y ejecuten obras de esta clase.

Lo que se publica para general conocimiento.

Ulldecona, 3 de Junio de 1981.

EL ALCALDE

INFORMACIO DEMOGRAFICA

JUNY 1981

NAIXEMENTS

Nom	Dia	Domicili	Pares
ELENA FERRE I FERRI	13	C/. Clavé, 25	Vicente Ferré Roig i Enriqueta Ferri Nadal
LLUC QUERALT I ROIG	13	C/. Calvari, 42	José Queralt Ferré i Concepción Roig Vericat
RUBEN CARAPUIG I GEIRA	21	Salvador Vidal, 63	José Miguel Carapuig Barberá i Angela Geira Querol
JEORGINA-SISSI NADAL I BUJ	24	C/. Calvari, 20	José Ramón Nadal Abella i María Josefa Buj Fibla

MATRIMONIS

Nom	Dia	Domicili
HIPOLITO MAIRIÑO I BORREGA amb ANA MARIA MUÑOZ I ROIG	30	C/. Tirso de Molina, 2 Roquetes
JOSE RODRIGUEZ I PONCE amb CONCEPCION OCAÑA I CABANES	6	C/. Gr. S. Bartolomé, D-1-P-2 Benicarló
JOSE MARIA CLARAMUNT I GILI amb JOSEFA DOMENECH I BOIX	6	C/. Pintor Fortuny, s/n. Villalonga
JUAN MARIA MARIN I CASTILLO amb JUANA MARTI I SALES	13	C/. Wifredo, 3
JOSE MARIA BALAGUE I MONLLAU amb HERMINIA LUISA CUADRAD I SOLER	27	C/. Castillejos, 3 Santa Bàrbara
JUAN ROMAN I PEREZ amb GENOVEVA ELISABET PALLARES I RICART	27	Camino Olivar, s/n.

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
DOMINGO QUEROL I DUATIS	5	San Cristóbal, 6	78
ENRIQUE ZUBIRI I SOLCHAGA	10	San Vicente, 5	54
VICENTE CENTELLES I ALBESA	14	Murada de Baix, 1	70
CINTA ELIES I SOLA	17	Plaça Sales i Ferré, 12	80

NOU GOVERNADOR CIVIL I ACOMIADAMENT A FRANCEC ROBERT GRAUPERA

ACOMIADAMENT A FRANCESC ROBERT GRAUPERA

Francesc Robert Graupera ha deixat el Govern Civil de la Província per anar a Barcelona com a Secretari General de la Delegació del Govern a Catalunya.

Nou càrrec de molta responsabilitat que prestigia un home que ha estat positiu per a Ulldecona, ajudant en quantes coses se li han demanat. Potser la més destacada de les seves gestions va ser, a petició de la Comunitat de Regants i l'Ajuntament, la referent al tema de l'Acabament del Pantà.

El dia 17 se li va dedicar un acte-sopar d'acomiadament al que va assistir una representació de l'Ajuntament d'Ulldecona que en nom de tot el poble li va testimoniar el nostre agraïment.

FRANCISCO LORENTE MANSILLA, NOU GOVERNADOR CIVIL

En recent Consell de Ministres ha estat anomenat com a Governador Civil de la Província de Tarragona, l'Excm. Sr. Francisco Lorente Mansilla, que era ja conegut a l'haver estat fins fa poc temps com a Delegat de Treball a Tarragona.

Home cordial i afable ha acceptat la invitació per visitar el nostre poble promentent fer-ho el més aviat possible.

Esperem del nou Governador l'ajuda necessària de quantes coses estiguen en les seves mans.

Francisco Lorente Mansilla, benvingut de nou a aquestes terres!

ACTIVITATS

SUBVENCIONS ESPORTIVES

El passat dia 15 assistiren a Tarragona a convocatòria de la Diputació el Primer Tinent d'Alcalde, Sr. Doménech i el Regidor Sr. Puig, notificant-se'ls la concessió de subvencions destinades a obres esportives sol·licitades al seu dia: "Vestuaris i llum a la Pista de les Escoles" i "Pista als Valentins", per un valor total de 900.000 ptes.

Un altre ajut demanat i aconseguit per l'Ajuntament.

SERVEI D'ASSISTENCIA SOCIAL A LA COMARCA DEL MONTSIÀ

El dia 23 assistí el Regidor Sr. Puig a una reunió a Amposta convocada per Na Montserrat Nebot de la Conselleria de Sanitat de la Generalitat, estudiant-se la possibilitat d'establir a la llarga un Servei d'Assistència Social per a la Comarca del Montsià. Falten concretar les aportacions municipals i altres detalls.

Una bona iniciativa si es pot portar a terme.

TELEFONS

Amb visites, cartes, etc. s'han fet tota classe de gestions prop de C.T.N.E. per mirar d'aconseguir abaratiment dels "gastos" d'instal·lació del telèfon tan a VALENTINS com a SANT JOAN DEL PAS. Ha intervingut també el Governador, Sr. Robert Graupera. Esperem obtenir un resultat positiu.

VISITA DEL D.G. DE CARRETERES, Sr. AMAT

El dia 13 de Juliol, el Director General de Carreteres de la Generalitat, Sr. Amat, acompanyat del Cap de Servei, Sr. Lordan, es va reunir a Sta. Bàrbara amb els Alcaldes de la comarca del Montsià, parlant de les que avui són de la Generalitat (la d'Ulldecona a Tortosa: Supressió de "bordillos", Senyalització Curva Creu del Coll, Enllaç amb la Carretera que surt cap a La Sènia a Ulldecona, etc.), i també de les que són de la Diputació o Municipals, mirant de cara al futur Pla de Carreteres de la Generalitat de Catalunya.

NOUS FOCUS DE LLUM

Aprovat al seu dia per la Comissió Permanent el Pressupost de renovació de la llum pública, s'ha anat fent poc a poc, començant pels Barris. Fins ara s'han fet: Valentins, Ventalles i Sant Joan del Pas (falten els Bajolars). Ara s'està fent el Barri Castell.

A continuació es farà la substitució de llums velles del casc d'Ulldecona.

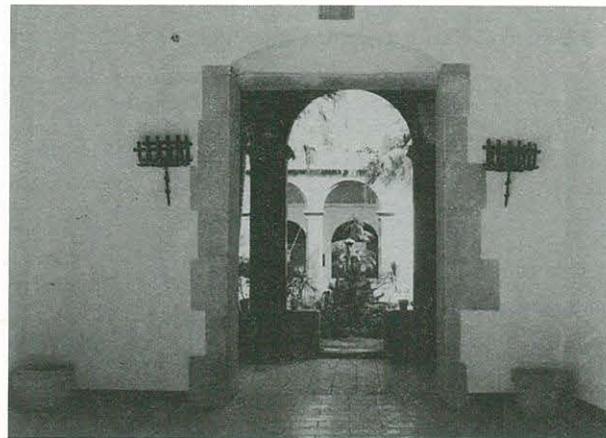
Una altra millora: la llum.

NOU VEHICLE PER AL REPARTIMENT DE LA CARN

•Ha estat retirat l'antic Carro de la Carn que feia el repartiment a les carnisseries del poble des de l'Escorxador (Matadero), servei que es va adjudicar al Sr. Bel Querol, carnisser de la Vila, després d'haver-hi acondicionat degudament la furgoneta de la que és propietari.

Un servei més net, ràpid i eficient.

NETEJA DE LA CASA DE LA VILA

Recentment s'han dut a terme obres de neteja i pintura a l'entrada de l'Ajuntament, així com al nou Retén Municipal. Ara s'està fent el mateix a la nova Sala de Regidors i a la Sala de Sessions, i després a les demés Sales, oferint en conjunt un aspecte més net i arreglat.

MUNICIPALS

PARADA A ULLDECONA DELS TRENS TALGO

Des del 31 de Maig, que va entrar en funcionament el nou Itinerari de RENFE, es paren a Ulldecona els trens Talgo nº 751 i 752 que van des de Cerbere-Murcia i viceversa.

Les sortides de l'estació d'Ulldecona són:

Talgo 751 sortida a les 14.23 en direcció a València.

Talgo 752 sortida a les 14.22 en direcció Barcelona.

El 751 surt de Barcelona a les 11.56, arribant a Ulldecona a les 14.21.

El 752 surt de València a les 12.31, arribant a Ulldecona a les 14.20.

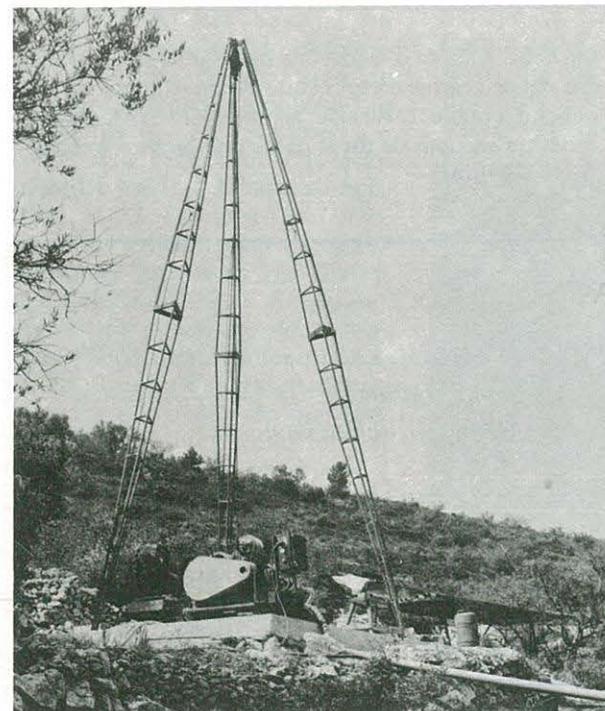
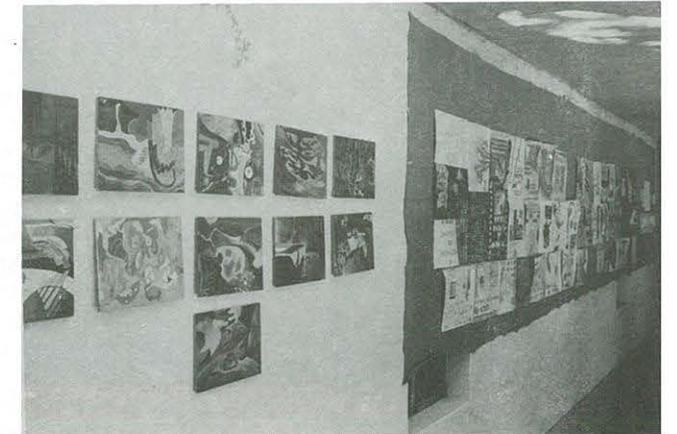
La foto recull la parada del 751 (Talgo) a la nostra estació.

EXPOSICIONS DE BUP I EGB ALS CLAUSTRES DE L'AJUNTAMENT

Amb motiu de la I Setmana de Cinema Català celebrada a la Vila, els alumnes d'EGB i BUP van col·laborar participant en un Concurs de cartells anunciadors, organitzat per la Comissió de Cultura de l'Ajuntament. La Setmana es va fer al Cinema Savoy del 7 al 10 de Juliol, amb gran èxit. La Comissió organitzadora del Concurs va lliurar tiquets als participants al Concurs, además dels premis als millors cartells que es repartiran més endavant.

També s'han exposat als claustres de l'Ajuntament, pintures i treballs dels alumnes del Col·legi Homologat de BUP, fet durant el passat curs.

AIGUA POTABLE

Està acabant-se el sondeig que el Servei Geològic del MOPU ha fet a la finca on està situat l'actual Dipòsit d'Aigua Potable, a la falda del Castell. Encara no se sap el resultat definitiu, però per ara sembla que no és molt bo. De ser així, es continuaran els sondejors a altres llocs.

Per altra banda, un cop revisades totes les conduccions de distribució de l'aigua a Ulldecona i Barris, gràcies sobretot a l'esforç nocturn dels Srs. Prades i Torrent, i reparades degudament les avaries existents, la situació de l'aigua ha millorat sensiblement, influint-hi també molt la col·laboració de tots en l'estalvi de la mateixa.

Col·laboració que continua sent necessària i que des d'aquí es demana a TOTHOM.

A VENTALLLES es farà una inversió molt important per elevar l'aigua del pou a la cisterna existent, per a poder ser degudament clorada, el que farà que sigui potable per a consum de boca.

CARRER PERE GALES (EL DE LA MORERA)

Tot i estar obert al tràfic de temps, no estava aplanat degudament i això motivà que el dia de les pluges fortes a alguns veïns se'ls inundà la casa. Comprovat aquest fet el mateix dia pel Primer Tinent d'Alcalde, Sr. Doménech, i després de la visita de la Comissió d'Urbanisme amb l'Arquitecte Municipal, es va procedir a replanar el carrer donant-li els vessants oportuns, aprofitant-se després per nivellar ademés els carrers pròxims: Mestre Vilar i Barcelona.

REPETIDOR DE TVE

Cada dia es veu més alta la Torre del Repetidor, situada al Cerro Gordo. La foto recolleix el moment de l'inici del muntatge de la Torre metàl·lica on hi haurà el Repetidor.

S'ha fet ja el camí d'accés i s'han firmat els contractes de subministre de llum amb FECSA, i per lo tant sembla tot solucionat per a que les obres tiren endavant a bon ritme.

Aquesta obra —com es recordarà— es financia en la part de camí i llum, conjunta i proporcionalment pels Ajuntaments de La Sènia i Ulldecona. Els costos de la Torre metàl·lica, instal·lacions, caseta i demés són a càrrec de TVE, amb una xifra total molt elevada.

NOU TINENT DE LA GUARDIA CIVIL

El dia 21 de Juliol, D. Agustín Rubieles Centeno, Tinent de la Guàrdia Civil, nou Jefe de Línia, va visi-

tar al Sr. Alcalde d'Ulldecona per saludar-lo i oferir-se des del seu càrrec en tot el que pugue redundar en benefici del poble. L'Alcalde, agraint-li el seu oferiment, li desitjà en nom de tot el poble una venturosa estada entre nosaltres.

Muebles ARNAU

*Servicio de montaje gratuito
a toda Cataluña
y Región Valenciana*

Major, 82 Tel. 72 03 58
Major, 93 Tel. 72 01 75

ULLDECONA

CARTA ABIERTA AL ALCALDE DE ALCANAR

Ulldecona 19 Julio 1981

Muy Sr. mío:

Con la presente, he decidido dirigirme a ese Ayuntamiento, para formular una propuesta o sugerencia, que bien estudiado y con buena voluntad por parte de esa Corporación Municipal y colaboración además, de organismos oficiales y particulares, creo podría llevarse a cabo esta realización y que de ser así, no cabe la menor duda, sería un estimulado prestigio, para la población de Alcanar y máxime aún, cara al ámbito internacional.

En principio, ya me doy, quizás por postergado de esta idea, que he pretendido exponer, porque, claro está, como bien sabemos los humanos, lo que a unos parece acertado a otros, al contrario, parece desacertado, pero mi idea está ya lanzada y respeto las opiniones que sobre este particular puedan recaer, pero que reitero, que mi proyecto podría tener más aceptación, que censura, si es que se analiza debidamente.

Se trata el asunto pues, de que mi idea está basada, en que fuera por ese Ayuntamiento, la posible construcción de un importante monolito o monumento, en memoria o como triste recuerdo de la gran tragedia de los Alfaques, ocurrida el 11 de Julio de 1978, en donde encontraron su muerte tantas personas de distintas nacionalidades. El monumento en cuestión, de llevarse a cabo, debería ser colocado en el lugar exacto en donde se produjo la explosión que produjo la triste mortalidad, o sea, junto mismo a la carretera y con un recinto bien presentado y en cuyo monolito o monumento además fuera insertada por ejemplo la oración: «ALCANAR EN MEMORIA DE LA GRAN TRAGEDIA DEL 11 DE JULIO DE 1978»

Como sea, que los Alfaques, lugar del suceso, correspon-

de al término municipal de ese Ayuntamiento, si este proyecto fuese estudiado por esa Corporación y se decidiera llevarse a cabo, creo, que sería factible económicamente, ya que no sería necesario que ese ayuntamiento corriera con los gastos de construcción, ya que al tratarse de una obra de tales motivos, podrían solicitarse subvenciones oficiales del Gobierno, Generalidad, Diputación Provincial, Ayuntamientos de la Comarca del Montsiá y extendiéndome mucho, hasta de las naciones afectadas por aquella tragedia, por medio de sus respectivas embajadas o consulados, ya que se habría de tener en cuenta, que no habría de tratarse de un simple o vulgar monolito, sino que de un monumento propiamente dicho.

En principio, cabría la posibilidad de extender una amplia campaña en pro de este proyecto, para ello, una comisión especial y designada por ese Ayuntamiento, quizás podría ser la más idónea para llevar a cabo las gestiones necesarias y por consiguiente oficiales, ante los organismos competentes, que a no dudar, en un futuro próximo, Alcanar y su Municipio en general podrían dar un gran ejemplo de carácter humanitario y con carácter de nivel internacional.

Quedando a su entera disposición y rogando disculpas por esta molestia, que quizás le haya podido causar, por mi extensa misiva y con un cordial saludo extensivo a toda la Corporación Municipal, este s.s.s.

Firmado:
JOSE MASDEU GUARCH.

FESTES ALS BARRIS

BARRI CASTELL

PROGRAMA FIESTAS 1981

DIA 13

A las 12 horas: Volteo de campanas anunciando el comienzo de las fiestas.

A las 23'30 h.: Gran Sesión de Baile, amenizado por un gran conjunto.

DIA 14

A las 12 horas: Atracciones infantiles.

A las 18'30 h.: Exhibición de ganado vacuno.

A las 23'30 h.: Gran Sesión de Baile, en la pista de verano.

DIA 15

A las 11'30 horas: Primer MARATHON popular B. CASTELL, disputándose valiosos premios en metálico. Al final de la carrera, refrescos gratis para todos los participantes.

A las 18'30 h.: Exhibición de ganado vacuno.

A las 23'30 h.: Gran Sesión de Baile y entrega de premios a los ganadores de la primera MARATHON popular.

DIA 16

FESTIVIDAD DE SAN JOAQUIN

A las 11'30 horas: Misa solemne en honor de San Joaquín y seguidamente procesión por el itinerario de cos-

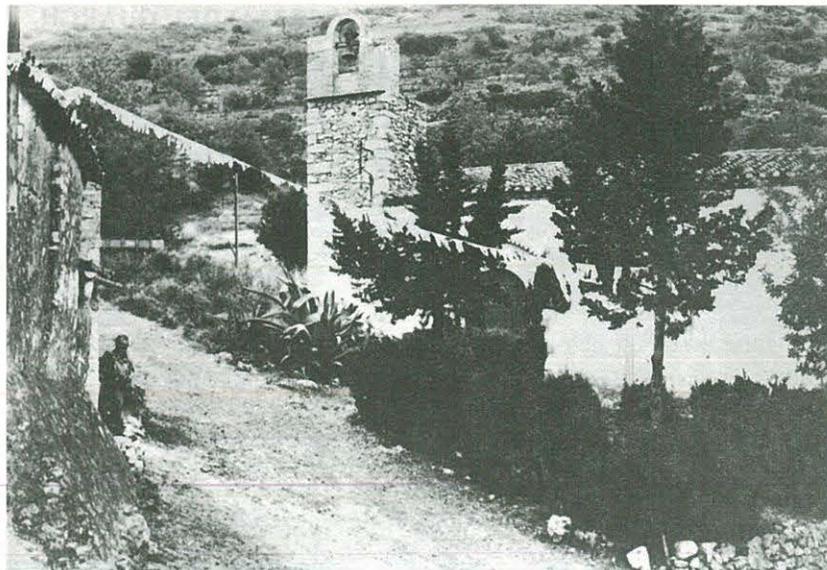
tumbre. Terminado el acto anterior, Vino de Honor a las autoridades, comisión de fiestas y a todo el vecindario.

A las 17 h.: Gran competición de Tiro al Plato.

A las 18 h.: Atracciones populares.

A las 23'30 h.: Gran Sesión de Baile en la pista de verano, seguido de disparo de tracas y morteretes como Fin de las FIESTAS MAYO—RES — CASTELL 1981

CRONICA DE LES PASSADES FESTES ALS BARRIS

FESTES A SANT JOAN DEL PAS i LES VENTALLES

Además de les Festes dels Valentins, també ho han estat per Sant Joan —el seu patró— a Sant Joan del Pas i a Les Ventalles.

Festes semblants i que per això no repetim. Els bous han estat la major participació popular (faltaria «plis»).

Però una cosa és de destacar a tots dos barris:

A SANT JOAN DEL PAS, l'esforç —treballant per les nits— dels veïns del Barri ha permès la col·locació del nou

paviment a l'Església i el canvi de l'Altar major vell per un de nou. S'ha arreglat també el paviment del Tele-Club. El Bisbat ha col·laborat amb els materials. L'Ajuntament, amb un donatiu, ha iniciat una subscripció popular.

Després de Festes, s'ha arreglat la Plaça, col·locant Tobogans i demés.

A LES VENTALLES, ha hagut una cosa semblant. Si bé aquí el que s'ha restaurat ha estat la teulada de l'Església que estava molt malament. També han col·laborat els veïns del Barri amb el seu esforç, i l'Ajuntament d'Ul·decona amb el seu donatiu.

Dos bons exemples a imitar.

ELS VALENTINS

FESTES MAJORS 1981

Els Valentins, un any més, deixant endarrera el color gris de l'hivern ja passat, l'ha canviat pel color brillant del sol, donant pas a les festes majors, tan esperades per tots; on durant cinc dies, del 13 al 17 de juny, s'ha respirat un nou ambient d'alegria i germanor.

Les festes s'iniciaren el mateix dia del Patró, quan pel matí fou celebrada la missa i a continuació es va portar al sant en processó pels diferents carrers del poble.

Aquest mateix dia, i com a novetat a destacar, sobretot

pels qui són una mica aficionats a les motos, es van realitzar unes exhibicions de trial intentant aprofitar alguns dels llocs del poble, on fos possible posar a prova l'equilibri d'aquells que hi participaren.

També com a novetat, dintre les festes, no podem deixar d'anomenar, i a la vegada agrair, a la banda local i al C.C.R. d'Ul·decona, la seva col·laboració i bona disposició en apropar-nos almenys dues manifestacions de la nostra cultura.

En el concurs de tir al colomí va haver molt bona participació, fent-se notar la gran afició que des de fa molts anys es manté i s'incrementa.

Un dia a assenyalar pel seu caràcter de gran humanitat, va ésser, el dimars dia 16, on es va celebrar l'Homenatge a la Vellesa, oficiant-se en primer lloc a la missa en la qual la gent més gran, protagonista de la diada, anava acompanyada dels seus familiars més joves.

Jo personalment, potser per la meua joventut, però puc dir que per a mi dins unes festes mai poden faltar les vetllades de ball, ni tampoc els bous; allí és quan es sent la verdadera festa.

Esperant que tots hagi passat unes bones festes... fins l'any que ve.

Mª CELIA VIZCARRO I REVERTE

BOUS I BALL SIMBOL DE LES FESTES MAJORS

RADIOCADENA ESPAÑOLA

PAUTA SEMANAL DE PROGRAMACION

8'00	Lunes a domingo	Buenos días con música	Musical-vario
8'30	Lunes a sábado	Radiocadena Noticias 8'30	Informativo
9'00	Lunes a sábado	El Fil diari	Santoral, Anecdo...
9'30	Lunes a sábado	Novedades Musicales	Musical
10'00	Lunes a viernes	Música para los que trabajan	Musical
12'00	Lunes a sábado	Actualidad comarcal	Informativo
12'30	Lunes a viernes	Catalunya al día	Magazine
13'45	Lunes a sábado	Retablo Lírico	Musical
14'10	Lunes a sábado	Momento deportivo	Informativo
14'30	Lunes a sábado	Radiocadena, Noticias 14'30	Informativo
15'00	Lunes a viernes	Novela	Novela
16'00	Lunes a viernes	Club Amigos	Musical
18'00	Lunes a viernes	Recital	Musical
18'40	Lunes a viernes	Musica en la tarde	Musical
20'00	Lunes a sábado	Lliçons de català	Cultural
20'30	Lunes a viernes	Radiocadena, Noticias 8'30	Informativo
16'30	Miércoles	Minusval en las ondas	Apooyo minusválidos
16'30	Jueves	Defensa del Consumidor	A Consumidores
10'00	Sábados	Fin de Semana	Musical
15'00	Sábados	Drámatico	Suspense
17'00	Sábado	El Fabuloso Mundo del Disco	Musical
10'00	Domingos	Especial Benicarló	Informativo
11'00	Domingos	España en un Seat	Magazine
12'00	Domingos	La Sardana	Musical
12'45	Domingos	Informació comarcal	Informativo
14'30	Domingos	Radiocadena, Noticias 14'30	Informativo
17'00	Domingos	Jornada Deportiva	Informat-musical

ASOCIACION DE JUBILADOS Y PENSIONISTAS DE ULLDECONA

¿QUE ES LA VEJEZ?

Es indiscutible que los años hacen envejecer a las personas; pero no hay límite en una edad determinada para poderla calificar de viejos. Una persona vieja, lo motiva la achaquez o la falta de vitalidad ocasionada por los variados sufrimientos o por enfermedades diversas. Todo ello, puede motivar la denominada vejez, pese a tener solamente 50 años, o quizás menos.

Hay personas, que a pesar de haber cumplido los 65, 70, 75, 80 o más años, conservan la vitalidad casi similar a la de un joven. Exceptuando los trabajos que sea necesaria un sobre-esfuerzo muscular o físico, hay hoy en día, perso-

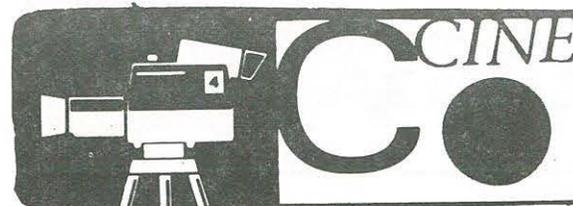
nas jubiladas, que pueden rendir en el trabajo, igual que la de un joven. Porque si éste le gana en vitalidad, aquel, lo compensa con su experiencia. No califiqueis a un jubilado, que es viejo para el trabajo. Pensad, que hay jubilados trabajadores y que por pocas fuerzas que le queden, pueden dar mucho más rendimiento en el trabajo, comparándolo a un joven vago o perezoso, que tanto abundan hoy en día, para desgracia de... todos.

Respetad a cualquier jubilado más o menos entrado en años. Por nada del mundo le perdais el respeto. Si hay alguno que tiene sus fallos, generalmente lo motiva, que sus recargados años le han quitado las facultades mentales o comprensivas. Es preferible en estos casos, ayudarles, tratarles, como si fueran un niño. Pensad que el tiempo, puede hacer mella en vosotros mismos.

Los viejos, están caminando

por el largo camino de la vida. Ayúdales tú, que estás en plena fuerza muscular, física y mental que con tu ayuda, tú mismo serás beneficiado cuando llegues a la madurez de la vida. Aquel camino que andaba aquel viejecito, con tu ayuda, lo has convertido en una senda mucho más practicable y fácil de caminar. Cuando se llega a la edad madura y en cualquier rato de descanso, retrocede mentalmente toda su vida pasada, ¡¡cuántas cosas rectificaría si tuviera que volver a nacer!! Esto, suele pasar a cualquier jubilado o pensionista. De ello, puede aprovecharse todos los jóvenes, pensando solamente, que las rectificaciones, no valen. Piensa antes, en lo que vayas a hacer, si está bien hecho o mal hecho. Tú, no eres tonto y por poco que lo medites, harás lo que en realidad, hubiera hecho aquel viejo apenado, por no haberlo pensado antes, igual que tú lo estás haciendo.

M. Vidal Barrera.

1ª SETMANA DE CINEMA CATALA

Este es un intento que me parece completamente válido por lo que puede representar en el camino de recuperación de nuestra lengua. Porque hay que reconocer que es una vergüenza el que la cultura que tenemos no la hayamos podido adquirir en catalán.

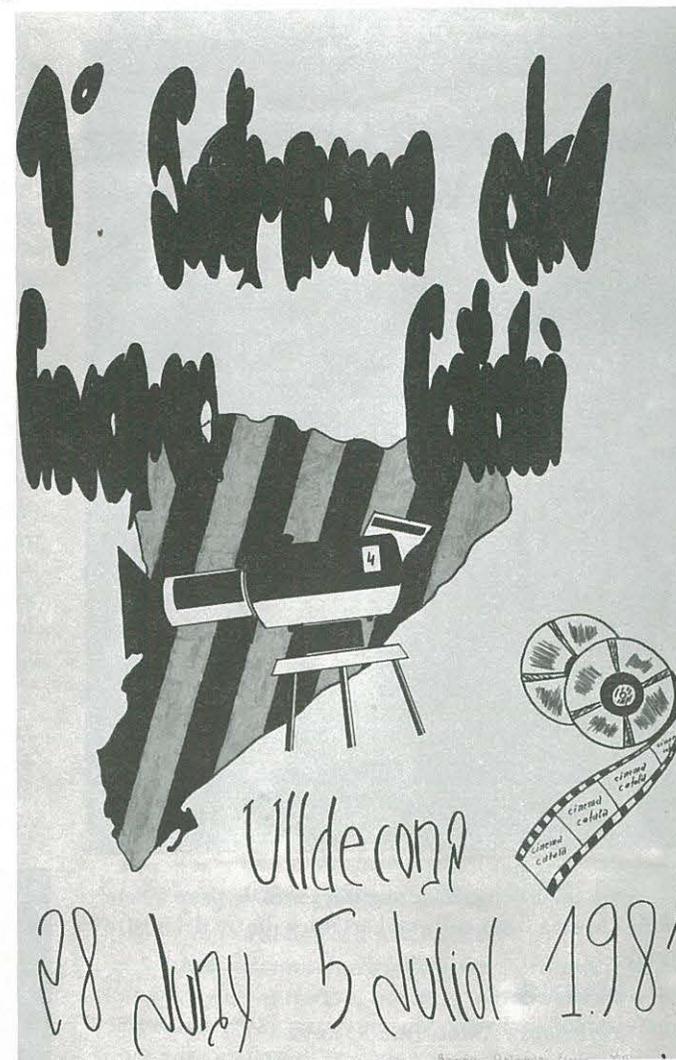
Si bien es cierto que, en cultura, hay que dejar de lado cuestiones localistas y tener criterios mucho más amplios, también lo es el que para conseguir una obra cultural de dimensión universal hay que contar con la posibilidad de hacerlo con nuestra forma de comunicación más íntima.

Desde el punto de vista cinematográfico la muestra resulta desigual pero bastante aceptable (más si tenemos en cuenta que no hay mucho donde elegir).

"MARIA ROSA" de Armando Moreno: Es un claro ejemplo de las pocas cosas que se dejaban hacer unos años atrás y el concepto que se tenía de la cultura catalana.

"UN HOME ANOMENAT FLOR DE OTOÑO" de Pedro Olea: Flor de otoño sólo tiene de catalán el ambiente en que se desarrolla la acción. Si siempre he estado en contra de los doblajes, este no va a ser una excepción.

"LA CIUTAT CREMADA" de Antoni Ribas: "La ciutat cremada" fue la película que marcó un cambio en nuestro cine después de la dictadura. La historia de la misma tiene un gran interés que no se ha conseguido plasmar en toda su extensión, pero tengo que reconocer que tiene aciertos indudables.

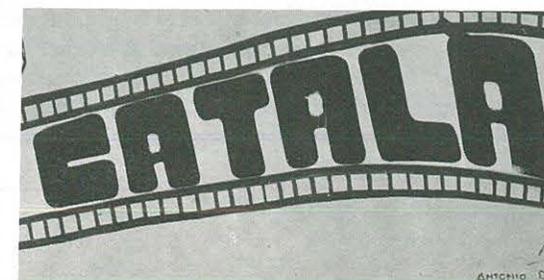

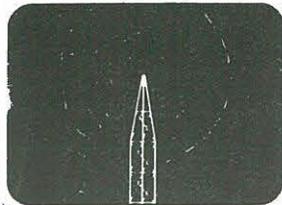
"LA VIEJA MEMORIA" de Jaime Camino: Es un buen ejercicio de montaje y tiene el aliciente de un documento que se ha prodigado poco entre nosotros. Quizás incide demasiado en el enfrentamiento entre anarquistas y comunistas.

Tanto en "La vieja memoria" como en "La ciutat cremada" es revelador ver que cuando las cosas van mal dadas siempre es el pueblo quien tiene que dar la cara mientras la burguesía se esfuma.

Por último quisiera añadir que me parece un acierto la fórmula de dedicar ciclos al cine de diversas nacionalidades, como podrían ser diversos géneros o determinados directores.

Angel Millán
de l'associació de veïns

ENTREVISTA

Amb: **PERE SANS I ARASA**

Director de la Passió d'Uldecona i Dirigent del C.C.R.

Per: Manolita Nadal

Avui anem a conèixer una mica més de prop a Pere Sans i la seva tasca cultural i artística dintre del nostre poble.

— Nom i edat?

— *Pere Sans i Arasa. Tinc 55 anys.*

— Quan van començar les seves inquietuds intel·lectuals?

— *Bé, jo, de petit, era un nen molt inquiet i me'n recordo que als 4 anys ja cantava a la capella de l'església, dirigits per mossèn Pasqual Obiol. Quan tenia 7 anys vaig començar a fer teatre. Formava part del "Teatre del Centre Carlista". Assajàvem a la farmàcia de D. Pio Salomon i representàvem les obres on ara és el bar "Els Margaritos". Algunes obres eren: Juan de la Calma, Jepet (aquesta amb català) i d'altres. També fèiem teatre de "Mim". Després, quan ja tenia 12 anys vaig formar part de la secció de teatre de l'Acció Catòlica. Treballàvem nois, les noies no sortien, i assajàvem moltes obres: sainets, comèdies, drames...: "El cabo Simón". Recordo també que als 18 anys vaig introduir-me a la Banda de música i vaig conèixer a grans mestres com: Aubà, Querol, Riba, Casola, Bartral... Dintre de la Banda de Música es va crear una "Entitat Coral Cultural", la qual més tard va esdevenir "L'Orfeó Uldeconenc". La meua joventut va passar d'aquesta manera. A més a més treballava, és clar.*

— Així no li devia quedar gaire temps per estudiar?

— *La veritat és que en tenia molt poc, però sempre trobava un moment o altre per posar-me davant d'un llibre. He anat poc a l'escola; dels 6 als 9 anys. Els motius van ser la guerra civil i el treball. Així i tot, el meu caràcter dinàmic tota la vida m'ha exigint tenir alguna cosa entre mans, i així ho he fet. El teatre m'ha ajudat molt. El teatre és una de les cultures més àmplies, ja que dona una agilitat mental important. A més a més ajuda a llegir millor, a vocalitzar correctament, a recitar, a presentar-se sense temor davant d'un públic... i tot això aporta desimboltura a l'individu. Una persona que fa teatre ha de conèixer la psicologia del personatge, és a dir, ha de tenir una ment oberta per tal de comprendre i assimilar la manera de ser del personatge que representa. El teatre m'ha donat cultura. Jo sempre he estudiat pel meu compte. Ho he fet per correspondència: cultura general, francès, anglès. També vaig anar a l'Acadèmia Almi, estudiava contabilitat, taquimecanografia. Llegia per les nits, quan podia.*

— Actualment llegeix molt?

— *Sí, bastant. Diaris, revistes: L'Avui, El europeo. Diversos autors: Fernández-Flórez, Julio Verne... I sobretot m'agrada els autors teatrals: Stanislavsky, Michael Chajou...*

— Quan de temps fa que és director de la Passió?

— *Ja fa quatre anys. Rafí va ser qui va començar a dirigir les primeres representacions, quan la Passió encara es feia al cine Victòria. Però primer el meu paper dintre de la representació era ben diferent; feia de Satanàs, de Jonatas, etc.*

— I ara per què no ens explica la seva tasca al Centre Cultural?

— *Vaig entrar a formar part del CC l'any 58. Vam començar a fer teatre amb català: L'amor venia amb taxi. Assajàvem Autos Sacramentals, i, per primera vegada van sortir noies a escena. Més tard, les noies també formarien part de la Junta Directiva. En combinació amb Fonollosa, director de teatre de Lleida vam fer una obra que es deia: La cabeza de un traidor. Aquell temps va ser una època molt activa. He estat dues vegades president del C., millor dit substituït de president. Ja des de fa temps dirigeixo la secció de teatre. Hem fet teatre infantil, juvenil..., concursos de recitació, fotografia, literatura, dibuix ràpid, "pesebres", pintura. I també van adquirir molta importància la Filatèlia i l'Espeleologia. Es van descobrir pedres realment milenàries. La gent tenia un gran interès cultural i artístic.*

— Com es definiria políticament?

— *Progressista. M'agrada mirar cap endavant.*

— En tantes vegades com ha fet teatre, no li ha passat cap anècdota?

— *Sí moltes. Recordo que un dia vaig tenir que parlar al públic, tenia que dir un petit discurs i no me l'havia preparat. Pepito Ferré em feia de traspunt darrera l'escenari. Mai ho havia passat tan malament.*

— I de la seva participació al Poli-esportiu, què ens pot dir?

— *Hem passat temps molt dolents, però hem aconseguit un centre d'esports important per al poble. Encara seguim lluitant.*

— Quina és la cosa més trascendental en la seva vida?

— *Crec que el que té més importància és guanyar-se les coses per un mateix. Ser responsable del que fas. En definitiva, treballar i fer coses de profit per a tots.*

— Quina és la seva opinió sobre les entitats del poble?

— *Totes són positives. Però crec que en realitat hi han massa entitats. De vegades ens repetim. Tots volem fer de tot, i això està molt bé, però falta una mica d'organització. Hi ha molts de caps, massa caps diria jo. Fa falta una estructuració de les entitats que tenim. Crec que és més important la qualitat de les entitats que tenim, que no la quantitat de les que puguéssim tenir. Moltes entitats acaben per no fer res o tan sols celebren una menjada a l'any. "Tots volen ser cap i ningú cua". Fa falta unió, vincle, ordre. Fa falta menys entitats en seccions ben formades. Gent en*

ganes de treballar sense ganes de protagonisme. No es tracta de crear rivalitats, sinó de lluitar tots per un objectiu comú. Fa molts anys vam intentar unir L'Orfeó i el Centre Cultural, però no es va aconseguir.

— Com veu el panorama cultural d'Uldecona?

— *El veig molt bé. Anem a més. Ara hi ha una formació millor que la d'abans. La joventut creix en tots els aspectes, tenen més idees, imaginació i estudis. I a més a més són molt oberts. Tinc una gran esperança en la millora de la cultura d'Uldecona.*

— Com es definiria a vostè mateix?

— *Això sempre és difícil de fer, però crec que sóc una persona optimista, que miro de cara el futur amb esperances. No tinc temps de recordar el passat. Sempre miro endavant.*

— Quina és l'opinió sobre l'homenatge que li van fer el passat dia 11 de juliol?

— *Estic molt agraït a tots. Seguiré fent el que he fet fins ara perquè m'agrada i encara penso donar molta guerra. Tinc les idees molt clares sobre el que vull i vull seguir treballant. M'agrada buscar-me ocupacions, perquè aquestes ocupacions em fan feliç.*

— Per què creu que li van fer aquest homenatge?

— *Potser pels anys que porto fent teatre. De totes maneres l'homenatge m'ha fet pensar amb el passat, cosa que no faig mai, i això ha estat interessant. I me n'he adonat que he tingut molt bons col·laboradors i amics que m'han ajudat.*

Per mitjà d'aquestes respostes hem pogut conèixer com és en realitat Pere Sans. Hem pogut descobrir com un home d'una vida aparentment normal, ens meravella amb tota una sèrie de coses, que de vegades passen inadvertides, però que fan molt de profit a la cultura d'Uldecona. Gràcies Pere, necessitem la teua activitat i el teu treball.

Manolita Nadal

En estos tiempos en que se pone en duda, de la conveniencia o no conveniencia, sobre la pena de muerte, para combatir ciertos tipos de terrorismo conviene recordar y analizar con profundidad sobre el derecho a la vida.

La consecución de una sociedad justa y pacífica exige una condición previa, obvia o fundamental: el respeto a la vida humana. Pierde sentido hablar de otras exigencias de convivencia justa o luchar por ellas, si ese derecho fundamental del hombre a la vida no tiene adecuada realización, reconocimiento y defensa. El derecho a la vida es, pues, el derecho primero y fundamentalísimo del hombre. Evidentemente sin su respeto desaparecen o resultan vacíos otros derechos humanos.

Ahora bien, negar la vida puede tener dos sentidos principales. Negar la vida puede ser sinónimo de matar. Y negar la vida puede ser equivalente de impedir una vida auténtica y dignamente humana. Convendrá pues, tener en cuenta esta distinción, tan grave es un tipo de atentado como otro, en la actualidad hay muchas clases de «muertes» de atentados contra la vida, entre los que ya no circula la sangre, pero que colocan a la sociedad en situaciones de igual o más profunda inhumanidad.

El sentido más usual o inmediato del derecho a la vida, es el de simple derecho a la subsistencia física, el derecho a no morir, a no ser desposeído de la mera vida física. La negación más clara de este derecho a la subsistencia física, es lo que se llama homicidio.

Ni el derecho a la vida ni el principio de no matar se han considerado nunca absolutos, siempre han tenido sus matizaciones, que es donde está el «quid» del problema. Si nos fijamos en el precepto de no matar, a fin de aclarar el sentido y alcance del derecho a la vida, podremos poner de relieve su auténtica problemática.

Así se podría decir, en principio, que el «no matar» supone o presupone una determinación importante y decisiva: no matar al inocente. Un caso extremo aclara lo que queremos decir: en caso de legítima defensa, con todos los requisitos presentes que tradicionalmente se han exigido, se puede matar.

Se puede matar también en caso de guerra. Hay guerras que son, o al menos así se presentan por las partes interesadas, como legítima defensa de pueblos o de clases. Luego aquí también se puede matar. Se puede matar, y así desgraciadamente todavía se hace, a quien ha atentado gravísimamente contra la vida de otros o contra el orden social establecido. Es la pena de muerte. Luego el hecho es que se puede matar. Su diferencia pues, del homicidio, de lo que se entiende por determinados sistemas o ideologías como homicidio, consiste en que aquí se mata al culpable, y lo que está prohibido es matar al inocente. Esto es, en determinados supuestos no hay, pues un derecho a la vida.

Más aún: si llevamos el problema a la distinción entre «inocente» y «culpable» veremos que el tema se complica. ¿Quién determina y cómo se determina que, en esos supuestos, no se trata de un inocente, sino de un culpable?. Tal vez en el caso de la legítima defensa individual la cuestión aparezca más simple de resolver e incluso menos importante. Pero y, ¿en caso de guerra o de pena de muer-

te? Ni una declaración política sobre unos atentados sufridos contra una soberanía nacional, ni una ley y una sentencia judicial son pruebas suficientes y definitivas para privar de ese derecho a la vida. ¿Dónde está la auténtica culpabilidad? ¿No hay responsabilidades sociales más amplias? ¿Quién puede demostrar con efectivas garantías que «matando al culpable se arreglan los problemas? ¿Que valor absoluto puede atribuirse al derecho para decidir sobre la vida de un ser humano? ¿Es el derecho criterio definitivo o no es a veces reflejo de intereses o ideologías?

Así pues, el problema de la admisibilidad o no de la pena de muerte, tiene ya una larga historia y una extensa biografía. Conviene, pues, algunas reflexiones. La pena de muerte es ya otra excepción al derecho a la vida o al precepto de no matar. Y quiere decir simple y llanamente que se puede matar a determinadas personas culpables de determinados delitos.

¿Cómo se determina la culpabilidad? ¿Como se tipifican los delitos?

La solución a estas graves preguntas es, a pesar de lo que quieran mantener muchos defensores de la pena de muerte, meramente formal. El quien dé esa determinación es el Estado por medio del poder legislativo y judicial. El cómo es el derecho que prevé los delitos y las penas. La pena de muerte es matar con todas las de la ley (en el sentido menos malo de la expresión). La pena de muerte es, pues, la privación de la vida a una persona por un atentado contra valores individuales o sociales, cuya violación se considera tan grave como para eliminar definitivamente a su autor. Se trata, por tanto, de una muerte «justa» por «legal». Sobre esta primera fundamen-

tación de la pena de muerte, cabría decir muchas cosas. La primera de ellas sería hasta que punto el derecho y el Estado representan realmente a la sociedad y no son meras superestructuras de clases o minorías dominantes. La segunda sería preguntarse hasta que punto el derecho puede acertar en la determinación de lo que es grave o no grave para un orden social, porque el hecho es que las legislaciones que admiten la pena de muerte, no se ponen de acuerdo a este respecto. Los delitos sancionados con la pena de muerte varían según las legislaciones, lo cual demuestra que las cosas no son tan claras. Como tampoco es clara la objetividad de las sentencias judiciales, cuando las sentencias de determinados tribunales pueden ser recurridas y removidas. ¿Es que puede haber en este mundo un auténtico tribunal supremo para negar la vida? La pena de muerte se entiende como un medio para la defensa del individuo y para la seguridad y la paz sociales, esto es, se entiende como legítima defensa de la sociedad.

Este es el argumento de fondo. Sin embargo consideramos que no es válido por muchos motivos. Una legítima defensa ha de tratar de evitar un daño y la evitación de un daño puede hacerse sin necesidad de recurrir a la pena de muerte. El daño causado no será ya reparable con la muerte de su autor. Y si se trata

de ejemplificar con este castigo, nadie ha podido demostrar hasta ahora que condenando a muerte se hayan detenido los delitos.

Los delincuentes no son seres de laboratorio o seres especialmente malignos, sino que son productos de unas determinadas situaciones económicas, sociales, familiares, e incluso políticas, no hay una absoluta proporcionalidad y relación causa-efecto, delincuente-delito, porque hay algo más allá del delincuente que lo ha hecho así. Para terminar una última indicación que hacer.

Se trata de que cada sociedad, en cada momento, tiene sus criterios y sus modos particulares de organizar su defensa. La pena de muerte fue, sin duda, en otras épocas un criterio y un modo de defensa de las sociedades, más o menos manejados por los poderes políticos, y respondían a unas determinadas circunstancias históricas y culturales.

Pero actualmente, a cualquier sociedad madura le repugna la idea y el hecho de la pena de muerte, una solución efectiva sería que la misma sociedad, de modo igualitario, libre y democráticamente, decidiera sobre su abolición o no abolición, dentro de esos sistemas que todavía mantienen la pena de muerte. Si la sociedad tiene que defenderse, que decida ella cómo tiene que hacerlo, pero no hacerle heredar métodos y modos de defensa de otras épocas.

GRAU

Ferreteria Industrial

i Domèstica

LLISTES DE NOCES
ELECTRODOMESTICS SUPER-SER
PINTURES TITAN-LUX
Distribuidor Oficial: BOSCH i
MOTO-SERRES TRONK

Carrer Major, 104 - Tel. 72 01 89

ULLDECONA

CARNISSERIA i EMBUTITS

CONSOL FORCADELL

Plaça M. Tradició, 12 - Tfon. 720083
ULLDECONA

Mecànica en General Automovilística e Industrial
Rectificado de Motores
Especialidad en Trabajos Torno, Fresadora
y Montaje Volquete Hidráulico
Lavado y Engrase Turismos y Camiones

TALLERES Gilabert

JOSE ANTONIO GILABERT SORRIBES

Padre Palau, 8 - Tel. 72 02 55 - ULLDECONA

Reparación - Rectificado y Lapeado Válvulas de todas clases
de la Industria Petroquímica

Concesionario de:
VOLQUETES COMELLAS, S.L.

OFICINA TECNICA
LO y SA SEGUROS

y Auto - Escuela BARRENO

a su servicio en...

Calle Mayor, 111 - Tel. 72 00 48

ULLDECONA

PLANTES

PER JOSEP Mª QUEROL

CEREZO

Florece desde fines de marzo en los valles más abrigados del litoral, y madura las cerezas en mayo y junio y hasta primeros de julio en las montañas.

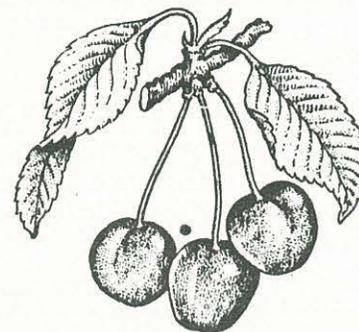
Virtudes. Las cerezas son de fácil digestión y muy sanas, administradas en abundancia, como fruta seca, las cerezas convienen especialmente a los tragones insaciables, y, sobre todo, a quienes, por excesos gastronómicos, padecen artritis y obesidad; aquel célebre médico las recomienda por ser una fruta engaña-hambrientos.

Los rabillos de las cerezas actúan como diuréticos. Generalmente, se prepara una tisana hirviendo 1 onza de rabillos en 1 l. de agua, que se da a beber a pasto. Se recomienda emplear los rabillos de las guindas; pero, al parecer, la composición de los de ambas especies es poco más o menos la misma. Hay quien para afianzar la acción diurética de esta droga, por cada onza de rabos de guindas añade al cocimiento 0,5 onza de grama.

Otros usos. Las cerezas y las guindas se suelen tomar recién cogidas, y sin sazónarlas ni añadirles azúcar. Pero con ellas se preparan mermeladas y guindadas, la ratafía y el aguardiente de guindas; y, en otros países, el "kirsch" y el marrasquino.

La mermelada de cerezas se prepara quitando los rabos y los huesecitos a las cerezas hasta obtener 1 kg. Se les añade 1,5 kg. de azúcar y se colocan en una cacerola bien limpia durante una noche. Al día siguiente, se calienta la mezcla hasta que hierva, removiéndola a menudo, y se deja hervir un buen cuarto de hora. Cuando quiere enfriarse, se vierte en el recipiente elegido y se conserva en sitio fresco. Es una mermelada ligeramente laxante.

El aguardiente de guindas, o las guindas en aguardiente, se preparan llenando con ellas una botella de boca ancha, pero sin apretarlas ni hurtarles espacio,

y vertiendo en la botella, hasta cubrir las, aguardiente de Holanda, o, si se quiere, alcohol rebajado, mezclando 1 l. de alcohol fuerte con otro litro de agua. Se recomienda que las guindas estén bien maduras, pero no blanduchas, y se les deja un poco de su rabillo por el que puedan cogerse al tomarlas. A menudo, para mayor refinamiento, si tiene 1 l. de cabida, en cada frasco de guindas se echa un pizquita de canela, otra de nuez moscada y dos o tres clavillos. Todo ello, bien tapado, se deja en maceración durante cuarenta

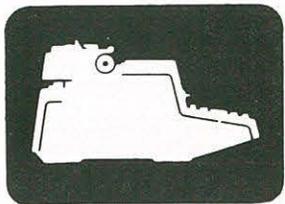
días. Entonces se suele añadir 250 gr. de azúcar por cada litro de aguardiente, se remueve suavemente la botella, repetidas veces, y pasada una semana ya está a punto de tomar. Las damas agradecerán el azúcar; pero otros prefieren la bebida muy seca, con el poco dulzor que deja la fruta. Se suele beber una copita de este aguardiente y tomar con él dos o tres guindas. Es una bebida popular, que tiene entusiastas partidarios, como se deduce de aquel refrán que dice: Si solo así te lo trincas ¿qué hicieras con guindas? El aguardiente de guindas aprovecha contra los dolores de tripas.

La ratafía de guindas se prepara así: Se prensan las guindas, cuanto más rojas o rojinegras mejor, hasta obtener 0,75 l. de zumo, y se le añade 0,25 l. de alcohol fuerte, por ejemplo, de 90°, para completar el litro. Luego, media docena de clavos de especia, y un poquito —a voluntad— de canela y de nuez moscada. Se echa en un frasco bien tapado y se deja en maceración nueve días. Luego se cuela a través de un lienzo fino, y finalmente, se le añade azúcar a voluntad, generalmente, 250 gr. Esta ratafía se usa también contra los retortijones de tripas, tomando una copita después de las comidas o cuando se sienten los dolores.

El aguardiente de cerezas, el llamado "Kirsch" o "Kirschwasser", se prepara principalmente en tierras del Rin, a base del fruto de cerezo silvestre (*Prunus avium*), de cerecitas oscuras las cuales se reducen a pulpa, incluso sus huesos, y se dejan fermentar. El vino resultante se destila y se obtiene un aguardiente de cerezas muy límpido, con ligero olor a almendras amargas. El "Kirsch" auténtico, que se encuentra raramente en el comercio, se recomienda como estimulante de las vías digestivas.

Ni el "Kirsch" ni el marrasquino pueden ser objeto de preparación casera. Este último procede de Dalmacia, y el de mejor calidad se fabrica en Zara. Se obtiene de una variedad de cereza amarga (*Prunus cerasus*) que no es la guinda, sino la marasca, de sabor algo amargo. La pulpa, junto con los huesecitos de la cereza previamente machacados, se mezclan con un poco de miel (el 10%) y se deja que fermente todo junto; después se destila y se obtiene un primer aguardiente, que, al cabo de un año, se rectifica al baño maría y se endulza con azúcar o con miel; a veces, todavía se realza su sabor añadiendo a las cerezas destinadas a fermentar cierta cantidad de hojas de cerezo de Santa Lucía (*Prunus mahaleb*), el mismo que vive silvestre en numerosos bosques de nuestra Península. El marrasquino suele dejarse añejar por lo menos tres años, que es cuando logra toda su perfección. También es un estimulante de las funciones digestivas.

ELS BITLLETS D'ULLDECONA DURANT LA GUERRA CIVIL

La població d'Ulldecona, com la de tot el territori dels Països Catalans, es trobà des dels primers mesos de la guerra 1936/39 amb el greu problema de la desaparició de la moneda fraccionària, situació que provocà greus dificultats en les transaccions comercials i de la vida ordinària.

Ja en la sessió municipal del dia 12 de Febrer del 1937 l'Ajuntament presidit per l'alcalde Joan Batet i París, es preocupà de trobar una solució a aquest problema de la manca de menuda moneda pels canvis i estudià la possibilitat de posar en circulació una emissió de 10.000 ptes. de paper moneda; però aquest projecte topà amb dificultats d'ordre legal i s'abandonà el dit propòsit.

No fou fins a la sessió del dia 17 de Març del 1937 que el Consell Municipal presidit pel mateix Joan Batet reprengué la qüestió i a proposta del conseller de Finances Just Farré i Borràs acordà fer una emissió de paper moneda de curs local obligatori per un import total de 15.000 ptes. amb un tiratge de 10.000 bitllets d'1 pta. i 10.000 bitllets de 50 cèntims.

Confeccionats per la impremta Montsià del mateix Ulldecona, propietat d'Andreu Rovira i Zamora, l'anvers d'aquest bitllets emmarcat per una bonica sanefa, està presidit per l'escut de Catalunya i s'hi reproduïx una vista de les ruïnes de l'antic castell d'Ulldecona, obra de les darrereries del segle X, situat dalt d'un tossal a les afores de la població. Al revers, tot l'espai està ocupat pel curiós escut local en el que hi figura un castell amb tres torres emmaletades i dos ulls al damunt amb les seves corresponents celles separats pel signe +, flanquejat per dues columnes.

Aquests bitllets estan legalitzats amb un segell en sec rodó amb la llegenda circular "Ajuntament d'Ulldecona" i avalats per la sola signatura impresa del caixer Joan Poy. Estan impresos a una sola tinta

de color diferent a cada cara sobre paper de barba blanc i numerats de l'1 al 10.000 amb numerador negre.

Així tenim que els bitllets d'una pesseta que medeixen 65 x 105 m/m són de color carmí a l'anvers i de color violeta al revers, i els bitllets de cinquanta cèntims, de mides 60 x 95 m/m són en color violeta a l'anvers i en color carmí al revers.

Aquests bitllets trobant-se ja molt deteriorats per l'ús i davant la necessitat de valors més petits a fi d'agilitzar els canvis, en la sessió municipal del dia 1 de Setembre del 1937 presidida pel nou alcalde Josep Mª Muñoz, s'aprovà una proposta del conseller de Finances Antoni Fabregat i Elies per l'edició d'una segona emissió de paper moneda local amb 10.000 bitllets del valor d'1 pta.; 12.000 bitllets del valor de 50 cts. i 16.000 bitllets del valor de 25 cts. o sigui un import total de 20.000 ptes., acordant-se també recollir i retirar de la circulació els bitllets en curs ja massa estropellats i estripats.

Estampats per la mateixa impremta local amb el mateix clixé dels anteriors, la presentació d'aquests nous bitllets és doncs igual a la dels primers però impresos en colors diferents i amb la nova data d'emissió del 1er. de Setembre. També estan legalitzats amb el segell en sec rodó de l'Ajuntament i avalats per la signatura del mateix caixer.

Els bitllets d'una pesseta són en color verd a l'anvers i violeta al revers amb la numeració impresa en violeta.

En els bitllets de cinquanta cèntims el color de l'anvers és marró i el revers és de color blau, la numeració està impresa en color blau.

Els bitllets de vint-i-cinc cèntims estan impresos en color blau fort a l'anvers i en color vermell al revers i el número d'ordre imprès en vermell.

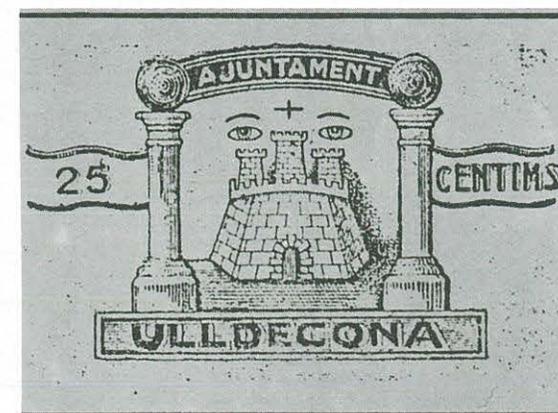
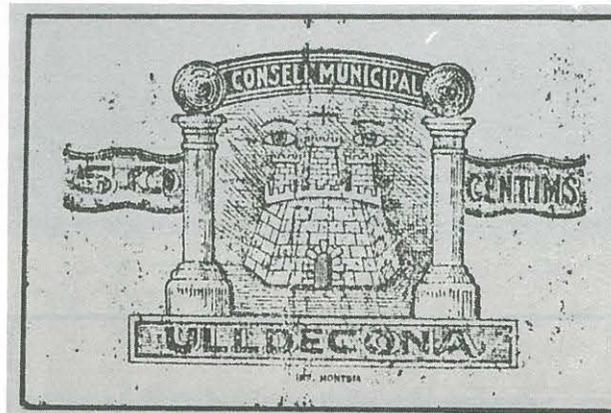
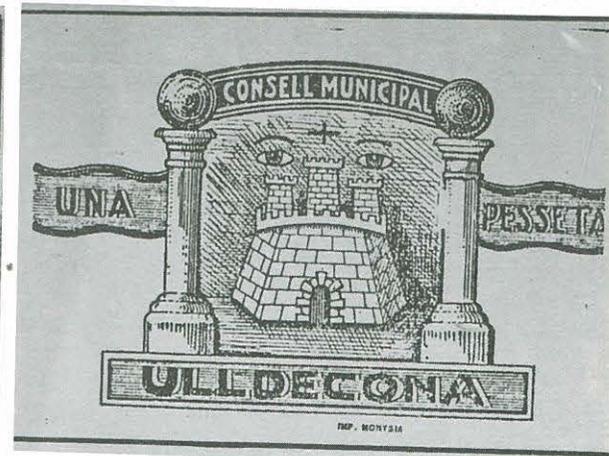
Cal notar que els bitllets d'1 pta. i 50 cts. estan tallats arran de sanefa i es presenten doncs sense els usuals marges blancs el que els fa més petits que els bitllets de 25 cts. ja que medeixen 56 x 90 m/m quan els de 25 cts. fan 62 x 97 m/m. Cal remarcar també que la primera emissió fou emesa en nom del Consell Municipal en tant que la segona ho fou en nom de l'Ajuntament i que les dues emissions estan marcades amb la sèrie A.

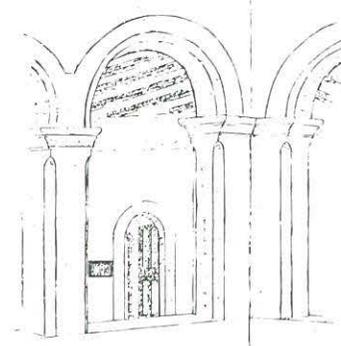
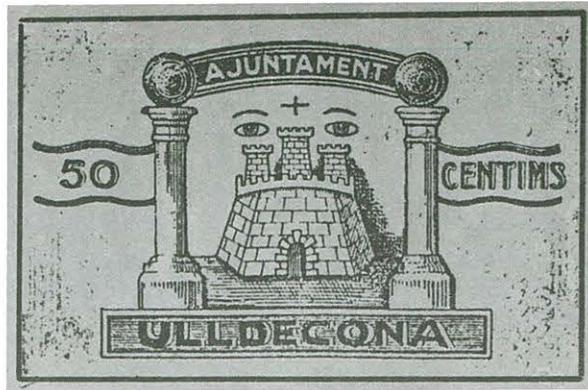
També circularen correntment per la població uns bitllets de valor de 5 cèntims emesos per la Col·lectivitat Camperola C.N.T./F.A.I. local dels que ignorem la data exacta de creació dins l'any 1937 com tampoc coneixem el tiratge dels mateixos encara que ens atreviríem a suposar en uns 10.000 o sigui un import de 500 ptes. També fora possible que aquesta Col·lectivitat bagués emés altres valors però no en tenim coneixement.

Aquest bitllets impresos per una sola cara i a una sola tinta de color negre, estan presidits per l'emblema d'aquesta central sindical àcrata (un obrer lluitant contra el dragó del capitalisme dins d'una corona triomfal) sense cap altre emblema ni dibuix a part una sanefa de puntets com emmarcament. Estan escrits en castellà i medeixen 45 x 105 m/m i no estan avalats per cap signatura però si legalitzats al dors per un segell tampó vermell ovalat amb la llegenda "Colectividad - CNT-FAI - Ulldecona" i a l'anvers amb un altre segell tampó violeta rodó amb la inscripció "Colectividad Campesina - CNT-FAI - Ulldecona".

Així doncs podem admetre que l'import total general de paper moneda emés a Ulldecona fou de 35.500 ptes. de les que circularen simultàniament 20.500 ptes. Si tenim en compte que l'any 1936 el cens de la població era de 6.039 habitants veiem fàcilment que corresponien 3'40 ptes. per cada ciutadà.

Amb l'ocupació de la vila i de tota la comarca del Montsià per les tropes franquistes el dia 15 d'Abril del 1938, essent-ne batlle en Artur Tallada i Roca, quedà anul·lada tota la moneda local.

Biblioteca Popular

DIPUTACIÓ PROVINCIAL
TARRAGONA

Treballs premiats al Concurs Literari sobre el CENTENARI DE LA PROCLAMACIO DE LA MARE DE DEU DE MONTSERRAT COM A PATRONA DE CATALUNYA, que corresponen als Nivells: Primer, Tercer, Quart i Cinquè dels escolars d'EGB del Col.legi Nacional "Ramón y Cajal" d'aquesta Vila.

Reddis Societat d'Assegurances Mútues

Raval Sta. Anna, 40 - REUS - Tel. 30 48 44

L'hi ofereix els millors serveis en les següents cobertures:

Automòbils	Vida
Incendis	Accidents individuals
Pèrdues d'explotació per incendi	Responsabilitat Civil
Robament	Combinat de la llar
Cristalls	

DELEGAT A ULLDECONA:

Ramón Raga i Blanch

Major, 131

TRANSPORTS BADOCH
(Combinat amb tota Espanya)

Servei diari de camions

Agència Barcelona
Nàpols 146 - Tel. 245 34 57

Oficina Central
Passeig de l'Estació, 21
- Tel. 72 00 82
ULLDECONA

Montserrat

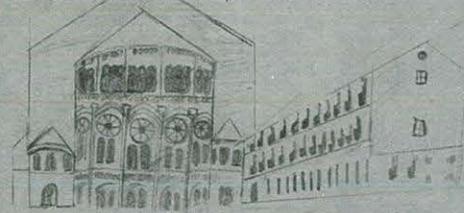
Este bello monasterio catalán, dedicado a la Virgen María de Montserrat, famoso por sus coros, está situado en la sierra del mismo nombre, cuya mayor altura es de 1266 m. y fue fundado por el abad Oliva en el siglo XI.

Ya hace 101 años que la Virgen María de Montserrat fue declarada Patrona de Cataluña. Con motivo de este centenario se han celebrado unas fiestas ya iniciadas el 27 de Abril de 1980 que se alargaran durante todo el año 1981.

En 1880 se celebró un concurso para elegir el himno dedicado a la Virgen María de Montserrat y resultó ganadora la canción titulada "Virelai" con letra de Monseñor Jacinto Verdader y música de don Rodoreda cuya primera estrofa es:

"Rosa d'A bell, Morena de la serra..."

Montserrat es el centro espiritual de Cataluña.

La devoción a la Virgen de Montserrat en Cataluña es muy antigua dice la tradición que hacia el 546 un monje llamado Cusco fundó el monasterio y que al evadir la invasión árabe los monjes ocultaron la imagen de la Virgen. Fue encontrada a finales del siglo IX y Wilfredo el Veloso edificó su monasterio. A la Virgen de Montserrat se le llama la Moreneta. El día 11 de Septiembre de 1881 fue coronada por el papa León XIII patrona de Cataluña. La escolanía es la más antigua institución de enseñanza musical que hay en España. En Montserrat hay una importante biblioteca con 240.000 libros. Es el centro religioso más importante de Cataluña.

INFORMACIO SINDICAL

U.G.T. como **INFORMACION A LOS TRABAJADORES PARADOS** que no tienen desempleo y que por ello carecen de Asistencia Médico-Farmacéutica, hace saber que por el Real Decreto 920/1981 de 24 de Abril (BOE de 23 de Mayo de 1981), **TIENEN DERECHO A LA ASISTENCIA MEDICO-FARMACEUTICA**, de acuerdo con lo defendido por el Grupo Socialista en el Parlamento.

LAS SOLICITUDES se presentaran en la Oficina de Desempleo donde esté inscrito el interesado:

Los que no esten inscritos deben hacerlo.

PLAZOS:

— Los trabajadores que antes del día 18 de Octubre de 1980 ya estaban en paro y cobraban las prestaciones, han de presentar las solicitudes **ANTES DEL 24 DE AGOSTO DE 1981**.

— Los trabajadores que empezaron a cobrar el desempleo a partir de 18 de Octubre de 1980 tienen un plazo de **TRES MESES**, contados a partir de la fecha en que se extinguió la prestación de desempleo.

REQUISITOS:

Además de encontrarse en situación de paro forzoso y de haber agotado el plazo de las prestaciones por desempleo, se requiere:

a) Estar inscrito como tra-

bajador en paro en la Oficina de Desempleo que le corresponda.

b) No haber rechazado un puesto de trabajo adecuado desde que se produjo la extinción de prestaciones por desempleo.

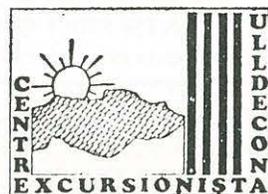
c) Carecer de rentas superiores al salario mínimo interprofesional.

d) No tener derecho a la prestación Médico-Farmacéutica por cualquier otra causa.

NOTA: Para todo tipo de información oficial, deben dirigirse a las Oficinas de Desempleo.

El Secretariado local de la U.G.T.

II CONCURS DE FOTOGRAFIA LOCAL

Organitzat pel Centre Excursionista Ulldecona i patrocinat per l'ajuntament d'Ulldecona, es convoca el present concurs que es regirà per les següents:

BASES

PARTICIPANTS:

Aquest concurs està obert a tots els ulldeconencs aficionats a la fotografia, tant si viuen a la Vila com si viuen fora.

TEMA:

Lliure.

NOMBRE D'OBRES:

Cada concursant podrà presentar un mínim de dues obres i un màxim de cinc.

FORMAT:

Mínim, 18 x 24 cm; màxim, 30 x 40 cm. degudament reforçades i sense emmarcar.

PRESENTACIO:

Blanc i negre. Títol i lema al dors.

IDENTIFICACIO:

En sobre tancat i lema a l'exterior. A l'interior nom i adreça del participant.

TRAMESES:

Lliures de despeses, i fins al 31 d'Agost, a l'apartat de Correus 32.

DEVOLUCIO:

Dins del mes d'octubre.

JURAT:

Estarà format per diferents personalitats del món fotogràfic, el seu veredicté serà inapel·lable.

VEREDICTE:

A partir de les 20 hores del dia 5 de setembre al mateix lloc de l'exposició. Es de pública assistència.

EXPOSICIO:

Al local del Centre Excursionista Ulldecona, Carrer Major, 41, 1r. des del dia 6 al 13 de setembre.

PREMIS:

1r. 3.000' — pts. i trofeu

2n. 2.000' — pts. i trofeu

3r. 1.000' — pts. i trofeu

i fins un mínim de sis trofeus més.

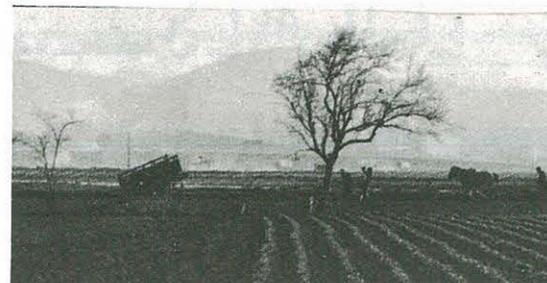
NOTES:

Tothom que ho desitge, podrà exposar, fora de concurs fotografies en color en les mateixes quantitats i formats que en el concurs.

Cada concursant només podrà optar a un premi.

Les obres seràn objecte de totes les atencions necessàries per a la seua conservació, per tant els organitzadors no es fan responsables de qualsevol accident involuntari que pugue passar.

Tots els casos no previstos en aquestes BASES, seràn resolts pel Jurat.

EL AGUA Y LA PLANTA

GENERALIDADES

El agua es una materia fundamental e imprescindible para la constitución de todos los organismos vivos, ya sean del reino animal o del vegetal. En las plantas el agua aparece siempre en proporciones que, normalmente, varían desde 10-15 por 100 en semillas y cortezas hasta el 90-95 por 100 en ciertas frutas y otros órganos en actividad vegetativa.

Todo el agua que las plantas utilizan procede del suelo, y ésta, a su vez, proviene de la que, evaporada por la energía solar en la superficie de nuestro planeta, se va almacenando en la atmósfera en forma de vapor, hasta que vuelve al suelo por causa de "hidrometeoros", tales como lluvias, nieves, rocíos o granizos.

HUMEDAD ATMOSFERICA

La humedad del aire o humedad atmosférica no tiene importancia como fuente directa de agua para los vegetales, pero sí tiene un gran significado positivo: primero, por ser reguladora de las pérdidas de agua, en el suelo a causa de la evaporación y en las plantas debido a la transpiración, y, en segundo lugar, por condicionar las heladas, dado que cuanto más húmedo es el aire más se frena la irradiación del calor del suelo, al tiempo que se favorece la formación de rocío, liberándose en tal caso calor a razón de 560 calorías por gramo de agua condensada. Por otra parte, y en sentido negativo, también se ha de tener presente que la humedad atmosférica puede causar perjuicios tales como facilitar el desarrollo de enfermedades critogámicas, provocar retrasos en la maduración de frutas o semillas, obstaculizar la polinización y entorpecer la henificación.

EL CAMP

EXTENSION AGRARIA

En cuanto a la medición de la humedad del aire, que se realiza mediante aparatos denominados "higrómetros" y "psicrómetros", más que la cuantía de la "humedad absoluta", o bien cantidad de vapor existente en la unidad de volumen atmosférico, interesa conocer el valor de la "humedad relativa", es decir, la relación expresada en porcentaje entre la cantidad de vapor de agua existente en la atmósfera y la cantidad que tendría ésta si estuviera saturada, puesto que son precisamente los excesos de humedad relativa los que originan los efectos antes comentados, de la máxima importancia desde el punto de vista agronómico.

IMPORTANCIA DEL AGUA

Las plantas absorben el agua del suelo por los pelos radiculares, desde donde se inicia su transporte a los demás órganos vegetales, haciendo así posible, entre otras cuestiones necesarias para el desarrollo y la vida de las plantas, que:

— Se combine en el curso de la fotosíntesis con el anhídrido carbónico, dando lugar a la formación

de los hidratos de carbono, así como a las derivaciones de esas sustancias orgánicas en prótidos y lípidos.

— Sirva de reactivo en las numerosas reacciones hidrolíticas indispensables para el desarrollo metabólico que exige la vida vegetal.

— Permita a las plantas nutrirse con los elementos minerales biogénicos que se encuentren disueltos en los suelos de forma natural o por incorporación de fertilizantes.

— Actúe a continuación de vehículo de esos elementos y de las sustancias orgánicas elaboradas, desde las raíces a las hojas y desde éstas a los órganos de utilización o lugares de reserva.

— Proporcione a células y tejidos la turgencia y consistencia necesarias para que puedan cumplir las funciones que les son propias.

— Regule, y en su caso evite, un demasiado calentamiento de las partes aéreas por el sol, impidiendo desecaciones excesivas que podrían perjudicar gravemente a las plantas.

Continuará

ACTIVITATS LOCALS

HOMENATGE A PERE SANS

El passat 11 de Juliol va ser un dia gran per a Ulldecona. La gent del poble ens vam reunir al Teatre Municipal. Els infants, els joves, els vells... TOTS ENLLAÇATS per un mateix motiu. I aquest motiu era l'estima a un home, el qual ha lluitat constantment per la cultura i per la gent d'Ulldecona: PERE SANS.

El Centre Cultural i Recreatiu va organitzar una sèrie d'actes, per tal de fer-li un homenatge. Però, per què?

Resulta impossible d'anomenar totes les coses que ha fet Pere Sans i mai no reflexaria una dada exacta, ja que les coses que es fan de cor i de cara els altres, no es poden expressar de manera quantitativa. I precisament això és el que ha fet Pere Sans. Ha treballat sempre per Ulldecona.

Així doncs, el dissabte 11 de Juliol, a les 10 de la nit, es va celebrar al teatre municipal una vetllada cultural dedicada a ell, promoguda pel Centre Cultural.

Tots els falduts ho sabien i van assistir-hi. En primer lloc la secció juvenil del Centre va ballar una cançó que es deia: «Todos tenemos algo que aprender».

Seguidament la secció infantil representà la cançó d'Enrique i Ana: «Amigo Félix». Llavors els representants de les diverses entitats van fer alguns obsequis a Pere. Gabriel Roig, president del C.C.R. va dir unes paraules referint-se a la gran tasca cultural i artística del nostre director de teatre.

Josep Bòveda, vice-president de la mateixa entitat va fer entrega d'una placa de plata, commemorativa d'aquell dia. Joan Domènech en representació de l'Ajuntament li va obsequiar amb un trofeu del poble, mostra de la seva gratitud. El president de la Passió, Fernando Guarch, va oferir-li una ceràmica de Sant Jordi, agraïts per la seva tasca de director. El Moto-Club, va felicitar a Pere per mitjà d'una carta. El grup

d'actors de teatre també va voler demostrar el gran afecte pel director, agraïts per la seva constància i paciència als assaigs. TOTS, TOTS vam felicitar a Pere Sans. Aquell homenatge en va ser una prova. Finalment ell mateix parlà als assistents: «... jo sóc solament una part de la història i la història la fem entre tots...». Després la secció de teatre del CCR va representar l'obra teatral: Un gånster de paper fi.

I aquest va ser el petit homenatge que tota la gent d'Ulldecona va donar a un home que ha fet cultura per a tots sense distincions. Però un homenatge mai no pot ser una cosa a canvi. Pere se'n va adonar que els falduts l'estimaven i això és l'important. L'estima del poble va ser el regal de tots, mai no va ser una cosa a canvi. Perquè l'agraïment de les coses infinites només es pot demostrar amb coses infinites: l'estima.

Pere Sans és un home a qui no podem donar tan sols les gràcies. Necessita l'ajuda i col·laboració de tots per lluitar com ha fet fins ara. El dia 11 de JULIOL ES VA OBRIR UNA NOVA ETAPA. Tothom se'n va donar compte que Ulldecona necessita homes com Pere Sans.

Endavant Pere, estem amb tu!!!

CCR

11 de Juliol 1981
A les 10 de la nit,
al Teatre Municipal
HOMENATGE A PERE SANS
AMB UNA
VETLLADA CULTURAL

La Secció de Teatre del Centre Cultural i Recreatiu d'Ulldecona, representarà la farsa còmica en tres actes original d'En Francesc Lorenzo Gàcia

UN GANGSTER DE PAPER FI

baix el següent repartiment:

BRUMILDA	Manolita Nadal
SICFRID	Victor Vidal
ORTRUD	Enriqueta Sales
CARLES	Gabriel Roig
ROSETA	M. José Royo
TOMAS	Joan-I. Sans

TRASPUNTS: Enric Bosch
Ramon Callarisa
Pepo Mollà

LLUMINOTÈCNIA i SO:
Joan-M. Subirats

TRAMOISTES: Joan M. Muñoz
Joan Vidal
Ramon Ferró

DIRECCIÓ:
PERE SANS i ARASA

Patrocinat per la Comissió de Cultura
de l'Ajuntament d'Ulldecona

OPINIO...

MES VAL PREVINDRE QUE CURAR

L'any passat es va parlar molt a la comarca del Montsià de les causes de la intensa seca que es va padèixer. La majoria de les opinions apuntaven vers una explicació: hi havia unes avionetes que es dediquen a llançar coets als núvols de trons, coets tals que lograven disoldre aquests i que per tant avortaven les plugudes. A quins interessos responien aquestes accions? La resposta apuntava vers la companyia asseguradora de les collites d'arròs (al que, quan està madur, no convé la pluja i les pedregades) i també vers les empreses que exploten la sal del Mediterrani (que no volien que se'ls ho mullés). D'aquesta manera s'acusava a uns pàgesos i uns miners no sé si injusta o justament, això és el que cal averiguar.

Aquesta explicació de la seca no és del tot satisfactòria per dos motius principals: en primer lloc no sé si és tècnicament possible aquest mètode d'impedir la pluja, ni si hi ha cap mètode que ho sigui; en segon lloc crec que l'explicació l'hem de buscar en causes a nivell mundial, que, per això mateix, són més problemàtiques.

Es un fet de tots conegut que l'any passat va ser sec a quasi bé tota la Península Ibèrica, per tant el que seria estrany és que a la nostra comarca hagués plogut.

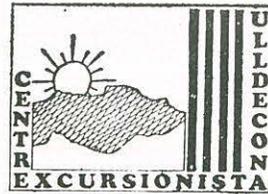
I tots sabem que de plantacions d'arròs i salines no

n'hi ha a tota la Península.

Crec que l'explicació del canvi climàtic a nivell mundial es troba en fets comprovables com són l'augment de la concentració de diòxid de carboni a l'atmosfera degut al consum irracional que s'ha fet i s'està fent dels recursos energètics fòssils, les enormes quantitats d'energia alliberades per les proves nuclears que es fan a molts de països, o els milers de tones de cendra llançades a l'atmosfera per un volcà dels EEUU, que dificultaran l'arribada dels raigs solars a la superfície terrestre (s'ha estimat que, per terme mig, la temperatura mitja del planeta baixarà 1°C). NO obstant rebré amb agrat tota la informació que qualsevol amable lector (meteoròleg o aficionat) pugui donar-me sobre aquest tema de les avionetes i els canvis climàtics. La meua adreça és C. Barcelona nº 13, La Sènia - Montsià - (Tarragona).

En darrer lloc vull justificar el títol de l'escriu. «Més val previndre que curar» vol dir en aquest cas no deixar que passi l'estiu i hi hagi una nova catàstrofe agrícola, és ara quan s'ha de començar a investigar la possible existència d'aquest complot anti-pluja d'una manera sèria i fer força davant de les autoritats per a què es faci justícia si cal. Lo que no es pot fer és llançar acusacions no massa fundades contra uns homes tan dignes com nosaltres que són els pàgesos que cultiven l'arròs i els empresaris i treballadors de les salines.

SERGI SEBASTIA I ROYO

EXCURSIONISME

pel Centre Excursionista Ulldecona

EXCURSIONISME

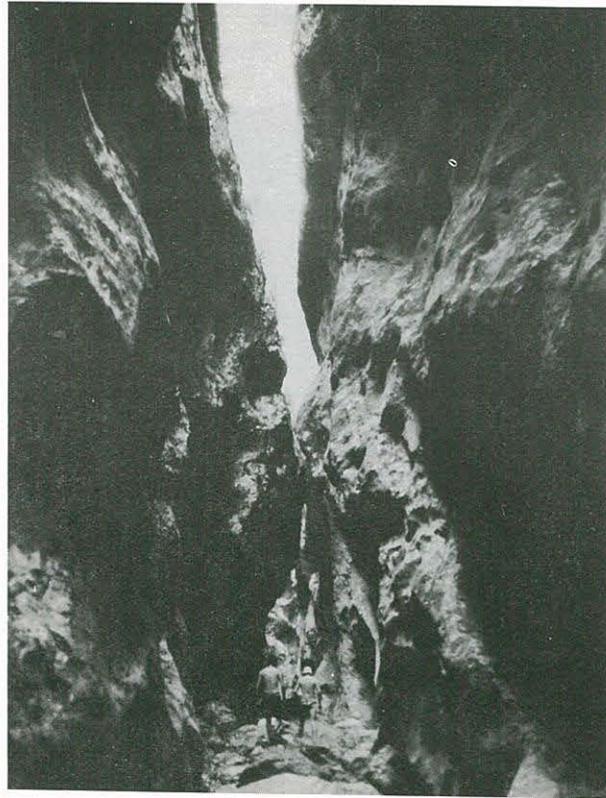
Durant el mes de JUNY, el Centre Excursionista Ulldecona ha portat a terme les següents activitats:

Dia 14, excursió a les gúbies de la Vall-Figuera; continuant les bones relacions que mantenim en l'Agrupació Excursionista d'Amposta i l'Associació Excursionista de Santa Bàrbara, se va aprofitar per a visitar aquestes Gúbies desconegudes encara per molts excursionistes.

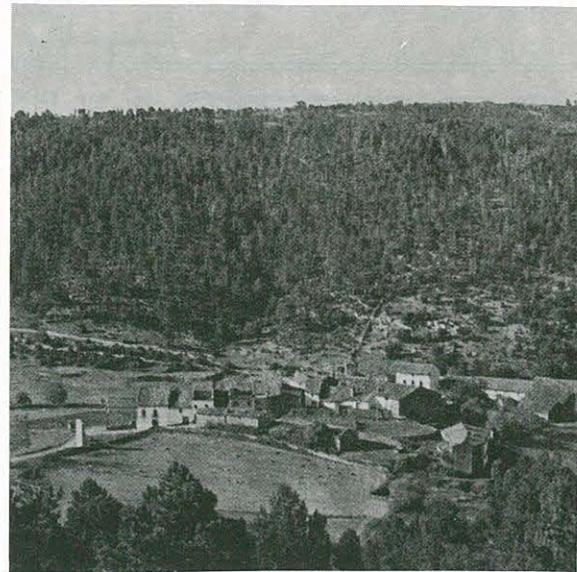
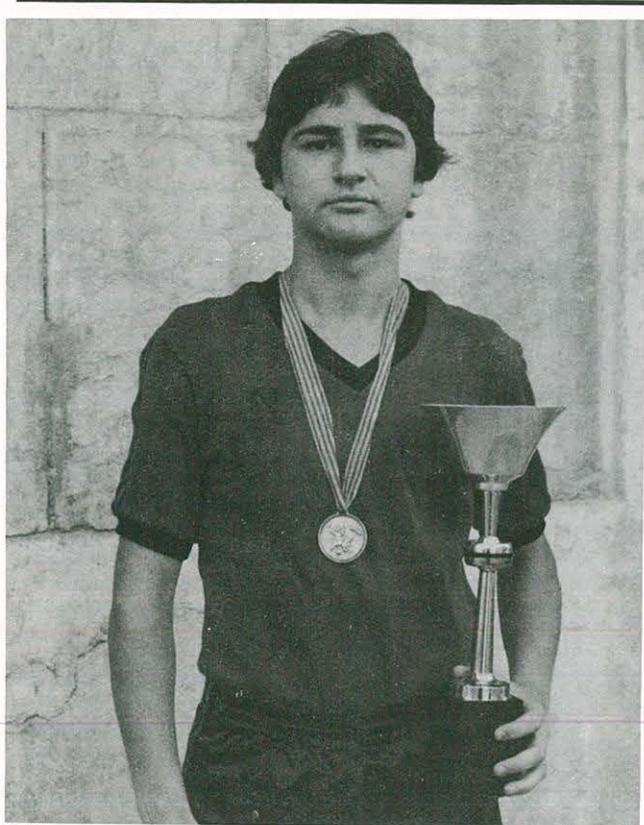
Dia 21, Marxa de regularitat de la Vegueria de l'Ebre, l'itinerari va passar del Pantano d'Ulldecona - Portell de l'Infern - Fredes - Barranc del Salt - Pantano d'Ulldecona, l'horari aproximat va ésser de 4 hores i mitja.

Dia 28, Campament de la Vegueria, al Refugi de la U.E.C., als Ports, se va aprofitar per a fer pràctiques de plantes medicinals.

Com a activitats culturals cal remarcar que aquest any hem organitzat els focs de Sant Joan, i conjuntament amb d'altres entitats de la comarca vam fer arribar a la Vila la Flama del Canigó, portada en avió des de Perpinyà a Reus i per autopista a Amposta lloc on la vam recollir.

Les gúbies de la Vall - Figuera.

— FREDES —

Angel Ocaña Cabanes - 15 años
Categoría Infantil
Máximo Goleador

Seleccionado para la Selección Infantil de Catalunya 1981.

<p>TAPAS VARIADAS</p> <p>Bar Alameda</p> <p></p> <p>ESPECIALIDAD EN: TAPAS DE COCINA, ALMUERZOS, MERIENDAS Y BOCADILLOS</p> <p>Sales y Ferré, 10 · ULLDECONA</p>	<p></p> <p>MANUEL MARTORELL</p> <p>TRANSPORTES</p> <p></p> <p>Carrer del Calvari, 48 Teléfono 72 02 52 ULLDECONA</p>
<p> eurochrom</p> <p>LABORATORIO FOTOGRAFICO</p> <p>Avda. Ramón Salomón, 19 Teléfono 720363 · Apartado 7</p> <p>ULLDECONA</p>	<p>DISTRIBUCIO, VENTA E INTALACIO DE TUBERIES P.V.C. - FRISOS PAVIMENTS P.V.C. - MAT. CONSTRUCCIO I SANEJAMENTS</p> <p>«Agasa - Balagué»</p> <p>Aportament d'aigües per a usos industrials i agricòles</p> <p>Carrer del Mar, 15 - Telefon 72 02 16 - ULLDECONA</p>
<p>Josep Martorell</p> <p>PALES CARREGADORES i RETRO-EXCAVADORES</p> <p>TRANSPORTS EN GENERAL</p> <p>Al servei d'Ulldecona i Comarca</p> <p>Sant Antoni, 2 - Telefon 72 01 64 ULLDECONA</p>	<p>ESPECIALIDAD EN FRANKFURT y plancha en general</p> <p>BAR EL REBOST</p> <p></p> <p><i>Diego Fernández</i> Carrer del Calvari, 57 - ULLDECONA</p>